

**SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOŁAWCZE
w KATOWICACH**

40-032 Katowice, ul. Henryka Dąbrowskiego 23

tel.: 32 255-27-75 fax: 32 251-86-72

e-mail: kancelaria@katowice.sko.gov.pl

REGON: 272357234 NIP: 9541886250 ESP ePUAP: /9gox88go1r/skrytka

SKO.OS/41.9/810/2021/17607/KK

Katowice, dnia 16 lutego 2022 r.

DECYZJA

Na podstawie art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r., o samorządowych kolegiach odwoławczych (tj. Dz. U. z 2018 r., Poz. 570), art. 17 pkt 1, art. 127 § 2, art. 138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r., Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. z 2021 r., Poz. 735, ze zm. dalej jako: „k.p.a.”)

w związku z odwołaniem wniesionym przez **1)** Eminent Sp. z o.o. z siedzibą w Sosnowcu **2)** Antoniego Kuleczkę; **3)** Gminę Siemianowice Śląskie- reprezentowaną przez Prezydenta Miasta Siemianowice Śląskie; **4)** PRAGBUD Sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach - od decyzji Prezydenta Miasta Chorzów z dnia 9 listopada 2021r., Nr 13/2021, znak sprawy: UE-III.6220.2.D.2021.AK3, sprostowanej postanowieniem z dnia 2 grudnia 2021r., znak sprawy: UE-III.6220.2.2021.AK3lpo, którą określono środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia pn.: „Adaptacja części istniejących obiektów, placów składowych (magazynowych) Firmy Gesto Krzysztof Szczepaniak, zlokalizowanych w Siemianowicach Śląskich przy ul. Mysłowickiej 36 na potrzeby nowoczesnego zakładu odzysku odpadów przemysłowych”.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w składzie:

Przewodnicząca składu orzekającego (spr)	- Kamila Koziara
Członek składu orzekającego	- Robert Nowicki
Członek składu orzekającego	- Beata Leszczyńska

na posiedzeniu niejawnym w dniu 16 lutego 2022r.

orzekło:

uchylić w całości zaskarżoną decyzję i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji;

Uzasadnienie

Decyzją Nr 13/2021, z dnia 9 listopada 2021r., znak sprawy: UE-III.6220.2.D.2021.AK3 orzeczono jak to opisano na wstępie. W uzasadnieniu decyzji organ I instancji przedstawił argumenty przemawiające za wydanym rozstrzygnięciem w sprawie.

Odwołanie od ww. decyzji w piśmie z dnia:

- 24 listopada 2021r., wniosła Gmina Siemianowice Śląskie reprezentowana przez Prezydenta Miasta Siemianowice Śląskie wnosząc o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji. W ocenie Odwołującej planowane przez inwestora przedsięwzięcie nie jest zgodne z zapisami

miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Wydanej decyzji zarzucono także nieprawidłowości m.in. w zakresie dotyczącym uzasadnienia decyzji, a w konsekwencji powyższego także naruszenie zasady informowania stron jak i zasady przekonywania, zawartej w art. 11k.p.a.;

- 29 listopada 2021r. wniósł Pan Antoni Kuleczka, wnosząc o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji. Zaskarżonej decyzji zarzucił m.in. naruszenie przepisu art. 7 w związku z art. 77 § 1 oraz art. 80 k.p.a. poprzez zaniechanie podjęcia wszelkich czynności niezbędnych do wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy, w szczególności dotyczących ustalenia zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w tym pominięcie stanowiska Prezydenta Miasta Siemianowice Śląskie, a także naruszenie art. 80 ust. 1 pkt. 3 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko poprzez brak uwzględnienia przy wydawaniu decyzji - wyników postępowania z udziałem społeczeństwa;

- 29 listopada 2021r. wniosła spółka Eminent Sp. z o.o. z siedzibą w Sosnowcu wnosząc o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez odmowę ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla planowanego przedsięwzięcia, ewentualnie o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji. Zaskarżonej decyzji zarzucono szereg naruszeń prawa, w tym m.in. naruszenie art. 71 ust. 1 w związku z art. 73 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko poprzez określenie środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia innego niż objętego wnioskiem inicjującym postępowanie, tj. przedsięwzięcia, które miałyby być zrealizowane w Siemianowicach Śląskich przy ul. Mysłowickiej 36, podczas gdy wniosek dotyczył przedsięwzięcia, które miało zostać zrealizowane w Siemianowicach Śląskich przy ul. Mysłowickiej 26;

- 29 listopada 2021r. wniosła spółka PRAGBUD Sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach wnosząc o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez odmowę ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla planowanego przedsięwzięcia, ewentualnie o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji. Zaskarżonej decyzji zarzucono szereg naruszeń prawa, w tym m.in. naruszenie art. 71 ust. 1 w związku z art. 73 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko poprzez określenie środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia innego niż objętego wnioskiem inicjującym postępowanie, tj. przedsięwzięcia, które miałyby być zrealizowane w Siemianowicach Śląskich przy ul. Mysłowickiej 36, podczas gdy wniosek dotyczył przedsięwzięcia, które miało zostać zrealizowane w Siemianowicach Śląskich przy ul. Mysłowickiej 26, a także naruszenie art. 82 ust. 1 pkt. 2 lit. b) ustawy, polegające na braku nałożenia na wnioskodawcę wszystkich niezbędnych obowiązków mających na celu uniknięcie, zapobiegnięcie i ograniczenie oddziaływania na środowisko planowanego przez wnioskodawcę przedsięwzięcia.

Pismem z dnia 2 grudnia 2021 r. (data wpływu do Kolegium: 3 grudnia 2021r.) organ I instancji przekazał Kolegium ww. odwołania wraz z aktami przedmiotowej sprawy.

Postanowieniem z dnia 2 grudnia 2021r., znak sprawy: UE-III.6220.2.2021.AK3lpo, organ I instancji z urzędu sprostował oczywistą omyłkę w swojej decyzji z dnia 9 listopada 2021r., Nr 13/2021, znak sprawy: UE-III.6220.2.D.2021.AK3, którą określono środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia pn.: „Adaptacja części istniejących obiektów, placów składowych (magazynowych) Firmy Gesto Krzysztof Szczepaniak, zlokalizowanych w Siemianowicach Śląskich przy ul. Mysłowickiej 36 na potrzeby

nowoczesnego zakładu odzysku odpadów przemysłowych" w zakresie prawidłowego numeru ulicy przy której inwestycja objęta ww. decyzją ma być zrealizowana. Wskutek wniesienia zażalenia na ww. postanowienie, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach postanowieniem z dnia 28 stycznia 2022r., Nr SKO.OS.41.9/851/2021/18816/RN, utrzymało w mocy zaskarżone postanowienie organu I instancji.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach pismami z dnia 10 grudnia 2021r., Nr sprawy: SKO.OS.41.9/810/2021/17607/KK wezwało: Eminent Sp. z o.o. z siedzibą w Sosnowcu, a także: PRAGBUD Sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach do uzupełnienia wniesionych odwołań poprzez ich podpisanie zgodnie z zasadami reprezentacji określonymi w Krajowym Rejestrze Sądowym. W dniu 23 grudnia 2021r., do siedziby Kolegium wpłynęło odwołanie spółki Eminent Sp. z o.o. z siedzibą w Sosnowcu z dnia 29 listopada 2021r., opatrzone podpisem osoby wnoszącej to odwołanie w imieniu ww. spółki.

Przy piśmie z dnia 17 grudnia 2021r. (data wpływu do Kolegium: 23 grudnia 2021r.) spółka Pragbud Sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach przedłożyła egzemplarz odwołania z dnia 29 listopada 2021r. opatrzone podpisem osoby wnoszącej to odwołanie w imieniu ww. spółki

Pismem z dnia 10 stycznia 2021r., Nr sprawy jw. Kolegium wystąpiło do organu I instancji o nadesłanie rozdzielnika do decyzji Prezydenta Miasta Chorzów Nr 13/2021, znak sprawy: UE-III.6220.2.D.2021.AK3 z dnia 9 listopada 2021r., oraz zwrotnego potwierdzenia odbioru ww. decyzji skierowanego do spółki Pragbud Sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach, a także o udzielenie wyjaśnień, czy spółka Pragbud Sp. z o.o. była stroną w postępowaniu zakończonym ww. decyzją Prezydenta Miasta Chorzów Nr 13/2021, znak sprawy: UE-III.6220.2.D.2021.AK3 z dnia 9 listopada 2021r.

Pismem z dnia 30 grudnia 2021r., Nr SKO.OS.41.9/810/2021/17607/KK Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wezwało: PRAGBUD Sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach do wykazania interesu prawnego do występowania w charakterze strony przedmiotowego postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. W odpowiedzi na powyższe wezwanie Kolegium, w piśmie z dnia 11 stycznia 2022r. wniesionym w imieniu spółki Pragbud Sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach przedstawiono stanowisko w sprawie. Pismo to nie zostało jednak podpisane przez osobę wnoszącą ten dokument w imieniu ww. spółki. Z tego względu, pismem z dnia 14 stycznia 2022r., nr sprawy jw., Kolegium wezwało: PRAGBUD Sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach do uzupełnienia wniesionego pisma z dnia 11 stycznia 2022r. poprzez jego podpisanie zgodnie z zasadami reprezentacji określonymi w Krajowym Rejestrze Sądowym. W dniu 27 stycznia 2022r. do siedziby Kolegium wpłynęło pismo spółki Pragbud Sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach z dnia 11 stycznia 2022r., opatrzone podpisem osoby wnoszącej to pismo w imieniu ww. spółki. W uzasadnieniu swojego żądania spółka wyjaśniła, że wskutek zawarcia ze spółką Eminent Sp. z o.o. z siedzibą w Sosnowcu umowy przeniesienia praw własności i przeniesienia praw użytkowania wieczystego w celu zwolnienia z długu zawartej w formie aktu notarialnego w dniu 20 lipca 2021r., Rep. A 8198/2021 przed notariuszem: Sylwią Barutowicz - Wieczorek - spółka PRAGBUD Sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach jest aktualnie użytkownikiem wieczystym nieruchomości oznaczonych geodezyjnie nr: 30/17, 35/4, 255/24, 276/18, 264/18, 270/18, 258/23, 267/18, 261/23, 279/3 obręb 54, sąsiadujących z działkami na których zaplanowano realizację inwestycji.

Pismem z dnia 26 stycznia 2022r. (data wpływu do Kolegium: 28 stycznia 2022r.) zatytułowanym: "Pismo Wnioskodawcy Odpowiedź Na Odwołanie", pełnomocnik inwestora przedstawił swoje stanowisko w sprawie, odnoszące się do wniesionego przez Gminę Siemianowice Śląskie odwołania od decyzji Prezydenta Miasta Chorzów z dnia 9 listopada 2021r., Nr 13/2021, znak sprawy: UE-III.6220.2.D.2021.AK3, wnosząc o utrzymanie w mocy ww. decyzji organu I instancji.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach zważyło co następuje.

W pierwszej kolejności Kolegium wskazuje, że przeprowadziło postępowanie wyjaśniające na okoliczność ustalenia interesu prawnego spółki PRAGBUD Sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach do występowania w charakterze strony przedmiotowego postępowania. W oparciu o posiadane akta sprawy i argumentację ww. podmiotu, Kolegium stwierdza, że spółce PRAGBUD Sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach przysługuje interes prawny w postępowaniu w przedmiocie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Kolegium wskazuje, że stroną postępowania w myśl art. 28 k.p.a. jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek.

Krąg stron w postępowaniu w przedmiocie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach reguluje art. 74 ust. 3a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tj. Dz. U. z 2021 r., poz. 2373 ze zm.), zgodnie z którym, stroną postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wnioskodawca oraz podmiot, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariantcie zaproponowanym przez wnioskodawcę, z zastrzeżeniem art. 81 ust. 1. Przez obszar ten rozumie się:

- 1) przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obszar znajdujący się w odległości 100 m od granic tego terenu;
- 2) działki, na których w wyniku realizacji, eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska, lub
- 3) działki znajdujące się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem.

Z akt sprawy, a w szczególności z mapy ewidencyjnej z zaznaczonym obszarem oddziaływania przedsięwzięcia wynika, że w odległości 100m od granic terenu objętego planowaną inwestycją znajdują się m.in. nieruchomości oznaczone geodezyjnie nr: 255/24 oraz 261/23. Z treści księgi wieczystej Nr KW KA11/00022710/0 prowadzonej dla tych nieruchomości przez Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich, IV Wydział Ksiąg Wieczystych - stan na dzień 16 lutego 2022r., wynika, że właścicielem tych nieruchomości jest Skarb Państwa, a użytkownikiem wieczystym - na podstawie zawartej ze spółką Eminent Sp. z o.o. z siedzibą w Sosnowcu w dniu 20 lipca 2021r., Rep. A 8198/2021 przed notariuszem: Sylwią Barutowicz - Wieczorek - w formie aktu notarialnego - umowy przeniesienia praw własności i przeniesienia praw użytkowania wieczystego w celu zwolnienia z długu - spółka PRAGBUD Sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach jest aktualnym użytkownikiem wieczystym tych nieruchomości. Z powyższego wynika zatem, że spółce PRAGBUD Sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdujących się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariantcie zaproponowanym przez wnioskodawcę. PRAGBUD Sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach przysługuje zatem status strony w toczącym się postępowaniu.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach ustaliło stan prawny znajdujący zastosowanie w przedmiotowej sprawie.

Zgodnie z brzmieniem art. 71 ustawy z dnia z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tj. Dz. U z 2021r., poz. 2373 ze zm. dalej jako: ustawa) decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych: 1) przedsięwzięć mogących zawsze

znacząco oddziaływać na środowisko; 2) przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Przepis art. 59 ust. 1 ustawy stanowi, cyt.: „Przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaga realizacja następujących planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko: 1) planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko; 2) planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1.

Organ I instancji dokonał kwalifikacji przedsięwzięcia w oparciu o:

- § 2 ust. 1 pkt. 41 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010r., w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U z 2016r., poz. 71), tj. jako: instalacje do odzysku lub unieszkodliwiania odpadów niebezpiecznych, w tym składowiska odpadów niebezpiecznych oraz miejsca retencji powierzchniowej odpadów niebezpiecznych;

- § 2 ust. 1 pkt. 41 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010r., w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U z 2016r., poz. 71), tj. jako: instalacja produkcji kruszyw budowlanych z odpadów występujących w postaci gruzu i zanieczyszczonego kruszywa torowego;

§ 3 ust. 1 pkt. 80 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010r., w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U z 2016r., poz. 71), tj. jako: instalacje związane z odzyskiem lub unieszkodliwianiem odpadów, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt. 41-47, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne o zainstalowanej mocy elektrycznej nie większej niż 0,5 MW lub wytwarzających ekwiwalentną ilość biogazu rolniczego wykorzystywanego do innych celów niż produkcja energii elektrycznej, a także miejsca retencji powierzchniowej odpadów oraz rekultywacja składowisk odpadów.

Kolegium wskazuje w tym miejscu, że ww. rozporządzenie zostało uchylone z dniem 11 października 2019r., wskutek wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r., w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U z 2019r., poz. 1839). Zgodnie z brzmieniem § 4 rozporządzenia z dnia 10 września 2019r., do przedsięwzięć, w przypadku których przed dniem wejścia w życie rozporządzenia wszczęto i nie zakończono przynajmniej jednego z postępowań w sprawie decyzji, zgłoszeń lub uchwał, o których mowa w art. 71 ust. 1 oraz art. 72 ust. 1-1b ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw, stosuje się przepisy dotychczasowe. Zatem w rozpatrywanej sprawie stosuje się przepisy dotychczasowego rozporządzenia tj. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010r., w sprawie przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U z 2016r., poz. 71).

Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przed uzyskaniem decyzji administracyjnych enumeratywnie wymienionych w treści art. 72 ust. 1 pkt 1 – 28 oraz art. 72 ust. 1a i ust. 1b ustawy, przy czym wymogu uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie stosuje się w przypadkach wymienionych w ust. 2 i ust. 2a ww. artykułu.

W myśl art. 72 ust. 3 ustawy, decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dołącza się do wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1, oraz zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1a. Złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia następuje w terminie 6 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna, z zastrzeżeniem ust. 4 i 4b.

Zgodnie z treścią przepisu art. 73 ust. 1 ww. ustawy postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia.

Stosownie do postanowień art. 74 ust. 1 ustawy, do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach należy dołączyć:

- 1) w przypadku przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko - raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, a w przypadku gdy wnioskodawca wystąpił o ustalenie zakresu raportu w trybie art. 69 - kartę informacyjną przedsięwzięcia;
- 2) w przypadku przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko - kartę informacyjną przedsięwzięcia;
- 3) poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej obejmującej przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obejmującej przewidywany obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b;
- 3a) mapę w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, wraz z zapisem mapy w formie elektronicznej;
- 4) w przypadku przedsięwzięć wymagających koncesji lub decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 4-5, prowadzonych w granicach przestrzeni niestanowiącej części składowej nieruchomości gruntowej oraz przedsięwzięć dotyczących urządzeń piętrzących I, II i III klasy budowli, zamiast kopii mapy, o której mowa w pkt 3 - mapę sytuacyjno-wysokościową sporządzoną w skali umożliwiającej szczegółowe przedstawienie przebiegu granic terenu, którego dotyczy wniosek, oraz obejmującą obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie;
- 5) dla przedsięwzięć, dla których organem prowadzącym postępowanie jest regionalny dyrektor ochrony środowiska - wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, albo informację o jego braku; nie dotyczy to wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla drogi publicznej, dla linii kolejowej, dla przedsięwzięć Euro 2012, dla przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, dla inwestycji w zakresie terminalu, dla inwestycji związanych z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi, dla inwestycji realizowanych na podstawie ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych, dla inwestycji towarzyszącej, o której mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących, dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej realizowanej na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych oraz dla inwestycji w zakresie infrastruktury dostępowej realizowanych na podstawie ustawy z dnia 24 lutego 2017 r. o inwestycjach w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską;
- 6) wypis z rejestru gruntów lub inny dokument, wydany przez organ prowadzący ewidencję gruntów i budynków, pozwalający na ustalenie stron postępowania, zawierający co najmniej numer działki ewidencyjnej oraz, o ile zostały ujawnione: numer jej księgi wieczystej, imię i nazwisko albo nazwę oraz adres podmiotu ewidencyjnego, obejmujący przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obejmujący obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, z zastrzeżeniem ust. 1a-1c;

- 7) w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 10, wykaz działek przewidzianych do prowadzenia prac przygotowawczych polegających na wycince drzew i krzewów, o ile prace takie przewidziane są do realizacji;
- 8) analizę kosztów i korzyści, o której mowa w art. 10a ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 716, 868, 1093, 1505, 1642 i 1873).

W myśl ust. 1a ww. przepisu, jeżeli liczba stron w postępowaniu o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przekracza 10, nie wymaga się dołączenia dokumentu, o którym mowa w ust. 1 pkt 6. W razie wątpliwości organ może wezwać inwestora do dołączenia dokumentu, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, w zakresie niezbędnym do wykazania, że liczba stron postępowania przekracza 10.

W myśl ust. 2 ww. artykułu, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i kartę informacyjną przedsięwzięcia przedkłada się w formie pisemnej oraz na informatycznych nośnikach danych z ich zapisem w formie elektronicznej w liczbie odpowiednio po jednym egzemplarzu dla organu prowadzącego postępowanie oraz każdego organu opiniującego i uzgadniającego.

W myśl ust. 3 ww. przepisu, jeżeli liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub innego postępowania dotyczącego tej decyzji przekracza 10, stosuje się art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Zgodnie z brzmieniem ust. 3a ww. przepisu, stroną postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wnioskodawca oraz podmiot, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariantcie zaproponowanym przez wnioskodawcę, z zastrzeżeniem art. 81 ust. 1. Przez obszar ten rozumie się: 1) przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obszar znajdujący się w odległości 100 m od granic tego terenu; 2) działki, na których w wyniku realizacji, eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska, lub 3) działki znajdujące się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem.

Organ wydający decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach doręcza ją niezwłocznie organom, których opinia lub uzgodnienie były wymagane przed jej wydaniem. (ust. 4 w/w przepisu).

Ust. 3b ww. przepisu stanowi, że prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, organ ustala na podstawie dokumentu, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, lub innych dokumentów przedłożonych przez wnoszącego podanie, przy czym domniemywa się, że dane zawarte w tych dokumentach są prawdziwe. Doręczenie dokonane na adres ustalony na podstawie dokumentu, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, jest skuteczne.

W przypadku gdy w dniu wszczęcia postępowania w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dokument, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, zawiera nieaktualne dane lub w przypadku gdy dane te stały się nieaktualne na skutek śmierci jednej ze stron tego postępowania, nie stosuje się art. 97 § 1 pkt 1 i 4 Kodeksu postępowania administracyjnego. (ust. 3c ww. przepisu).

W przypadku gdy po doręczeniu stronie zawiadomienia o wszczęciu postępowania w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, z wyjątkiem zawiadomienia w trybie określonym w art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego, nastąpi:

- 1) zbycie własności lub prawa użytkowania wieczystego nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie,

2) przeniesienie własności lub prawa użytkowania wieczystego nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, wskutek innego zdarzenia prawnego

- nabywca jest obowiązany, a w przypadku, o którym mowa w pkt 1 - nabywca i zbywca są obowiązani, do niezwłocznego zgłoszenia organowi właściwemu do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach danych nowego właściciela lub użytkownika wieczystego. (ust. 3d ww. przepisu).

Niedokonanie zgłoszenia zgodnie z ust. 3d i prowadzenie postępowania bez udziału nowego właściciela lub użytkownika wieczystego nie stanowi podstawy do wznowienia postępowania administracyjnego. (ust. 3e ww. artykułu).

Nieuregulowany lub nieujawniony stan prawny nieruchomości znajdujących się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, nie stanowi przeszkody do wszczęcia i prowadzenia postępowania oraz wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Do zawiadomień o decyzjach i innych czynnościach organu osób, którym przysługują prawa rzeczowe do nieruchomości o nieuregulowanym lub nieujawnionym stanie prawnym, stosuje się przepis art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego. (ust. 3f ww. przepisu).

Zgodnie z brzmieniem art. 74 ust. 3g ustawy, przez nieuregulowany stan prawny należy rozumieć sytuację, w której:

- 1) dotychczasowy właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości nie żyje i nie przeprowadzono postępowania spadkowego lub nie zostało ono zakończone;
- 2) nieruchomość, dla której ze względu na brak księgi wieczystej, zbioru dokumentów albo innych dokumentów nie można ustalić osób, którym przysługują do niej prawa rzeczowe.

Przez nieujawniony stan prawny należy rozumieć sytuację, w której rejestry lub ewidencje właściwe dla ustalenia osób, o których mowa w ust. 3a, nie zawierają danych umożliwiających ich ustalenie, w szczególności danych osobowych, w tym adresu, właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie. (ust. 3h ww. przepisu).

W myśl ust. 4 ww. przepisu, organ wydający decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach doręcza ją niezwłocznie organom, których opinia lub uzgodnienie były wymagane przed jej wydaniem.

Przepis art. 74a. ust. 1 ustawy stanowi, że prognozę oddziaływania na środowisko, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 sporządza osoba, o której mowa w ust. 2.

Autorem prognozy oddziaływania na środowisko, raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, a w przypadku zespołu autorów - kierującym tym zespołem powinna być osoba, która:

- 1) ukończyła, w rozumieniu przepisów o szkolnictwie wyższym i nauce, co najmniej studia pierwszego stopnia lub studia drugiego stopnia, lub jednolite studia magisterskie na kierunkach związanych z kształceniem w zakresie:
 - a) nauk ścisłych z dziedzin nauk chemicznych,
 - b) nauk przyrodniczych z dziedzin nauk biologicznych oraz nauk o Ziemi,
 - c) nauk technicznych z dziedzin nauk technicznych z dyscyplin: biotechnologia, górnictwo i geologia inżynierska, inżynieria środowiska,
 - d) nauk rolniczych, leśnych i weterynaryjnych z dziedzin nauk rolniczych, nauk leśnych lub
- 2) ukończyła, w rozumieniu przepisów o szkolnictwie wyższym i nauce, studia pierwszego stopnia lub drugiego stopnia lub jednolite studia magisterskie, i posiada co najmniej 3-letnie doświadczenie w pracach w zespołach autorów przygotowujących raporty o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub prognozy oddziaływania na środowisko lub była co najmniej pięciokrotnie członkiem zespołów autorów przygotowujących raporty o

oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub prognozy oddziaływania na środowisko. (ust. 2 ww. przepisu).

W myśl ust. 3 ww. przepisu, oświadczenia, o których mowa w art. 51 ust. 2 pkt 1 lit. f oraz art. 66 ust. 1 pkt 19a, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: "Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.". Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

Przepis art. 63 ust. 1 ustawy przewiduje, że obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko stwierdza, w drodze postanowienia, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, uwzględniając łącznie następujące kryteria:

- 1) rodzaj i charakterystykę przedsięwzięcia, z uwzględnieniem:
 - a) skali przedsięwzięcia i wielkości zajmowanego terenu oraz ich wzajemnych proporcji, a także istotnych rozwiązań charakteryzujących przedsięwzięcie,
 - b) powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych i zrealizowanych, dla których została wydana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem,
 - c) różnorodności biologicznej, wykorzystywania zasobów naturalnych, w tym gleby, wody i powierzchni ziemi,
 - d) emisji i występowania innych uciążliwości,
 - e) ocenionego w oparciu o wiedzę naukową ryzyka wystąpienia poważnych awarii lub katastrof naturalnych i budowlanych, przy uwzględnieniu używanych substancji i stosowanych technologii, w tym ryzyka związanego ze zmianą klimatu,
 - f) przewidywanych ilości i rodzaju wytwarzanych odpadów oraz ich wpływu na środowisko, w przypadkach gdy planuje się ich powstawanie,
 - g) zagrożenia dla zdrowia ludzi, w tym wynikające z emisji;
- 2) usytuowanie przedsięwzięcia, z uwzględnieniem możliwego zagrożenia dla środowiska, w szczególności przy istniejącym i planowanym użytkowaniu terenu, zdolności samooczyszczania się środowiska i odnawiania się zasobów naturalnych, walorów przyrodniczych i krajobrazowych oraz uwarunkowań miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego - uwzględniające:
 - a) obszary wodno-błotne, inne obszary o płytkim zaleganiu wód podziemnych, w tym siedliska łąkowe oraz ujścia rzek,
 - b) obszary wybrzeży i środowisko morskie,
 - c) obszary górskie lub leśne,
 - d) obszary objęte ochroną, w tym strefy ochronne ujęć wód i obszary ochronne zbiorników wód śródlądowych,
 - e) obszary wymagające specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin, grzybów i zwierząt lub ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszary Natura 2000, oraz pozostałe formy ochrony przyrody,
 - f) obszary, na których standardy jakości środowiska zostały przekroczone lub istnieje prawdopodobieństwo ich przekroczenia,
 - g) obszary o krajobrazie mającym znaczenie historyczne, kulturowe lub archeologiczne,
 - h) gęstość zaludnienia,

- i) obszary przylegające do jezior,
 - j) uzdrowiska i obszary ochrony uzdrowiskowej,
 - k) wody i obowiązujące dla nich cele środowiskowe;
- 3) rodzaj, cechy i skalę możliwego oddziaływania rozważanego w odniesieniu do kryteriów wymienionych w pkt 1 i 2 oraz w art. 62 ust. 1 pkt 1, wynikające z:
- a) zasięgu oddziaływania - obszaru geograficznego i liczby ludności, na którą przedsięwzięcie może oddziaływać,
 - b) transgranicznego charakteru oddziaływania przedsięwzięcia na poszczególne elementy przyrodnicze,
 - c) charakteru, wielkości, intensywności i złożoności oddziaływania, z uwzględnieniem obciążenia istniejącej infrastruktury technicznej oraz przewidywanego momentu rozpoczęcia oddziaływania,
 - d) prawdopodobieństwa oddziaływania,
 - e) czasu trwania, częstotliwości i odwracalności oddziaływania,
 - f) powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych i zrealizowanych, dla których została wydana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływanie mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia - w zakresie, w jakim ich oddziaływanie mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem,
 - g) możliwości ograniczenia oddziaływania.

W myśl ust. 3 ww. przepisu, obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko stwierdza się obligatoryjnie, jeżeli:

- 1) możliwość realizacji przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 1, jest uzależniona od ustanowienia obszaru ograniczonego użytkowania, o którym mowa w przepisach ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska;
- 2) z karty informacyjnej przedsięwzięcia wynika, że realizacja przedsięwzięcia może spowodować nieosiągnięcie celów środowiskowych zawartych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza.

W postanowieniu, o którym mowa w ust. 1, organ określa jednocześnie zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. W tym przypadku stosuje się przepisy art. 68. (ust. 4 ww. artykułu).

W myśl ust. 5 ww. przepisu, w przypadku, o którym mowa w ust. 1, organ wydaje postanowienie o zawieszeniu postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach do czasu przedłożenia przez wnioskodawcę raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Jeżeli w terminie 3 lat od dnia zawieszenia postępowania, o którym mowa w ust. 5, strona nie złoży raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, żądanie wszczęcia postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach uważa się za wycofane. (ust. 5a ww. przepisu).

W myśl ust. 6 ww. artykułu, na postanowienie, o którym mowa w ust. 5, nie przysługuje zażalenie.

Przepis art. 64 ust. 1 ustawy stanowi, że postanowienie, o którym mowa w art. 63 ust. 1, wydaje się po zasięgnięciu opinii:

- 1) regionalnego dyrektora ochrony środowiska;
- 2) organu, o którym mowa w art. 78, w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1-3a, 10-19 i 21-28, oraz uchwały, o której mowa w art. 72 ust. 1b;

- 3) organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, jeżeli planowane przedsięwzięcie kwalifikowane jest jako instalacja, o której mowa w art. 201 ust. 1 tej ustawy;
- 4) organu właściwego do wydania oceny wodnoprawnej, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne.

W myśl ust. 3a ww. przepisu, opinia regionalnego dyrektora ochrony środowiska i organu właściwego do wydania oceny wodnoprawnej o braku konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko może wskazać na konieczność określenia w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach warunków lub wymagań, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b lub c, lub nałożenia obowiązków działań, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b lub c.

Opinie i uzgodnienia, o których mowa w ust. 1-ld, wydaje się w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku o wydanie opinii. Przepisy art. 35 § 5 i art. 36 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio. (ust. 4 ww. artykułu).

W myśl art. 65 ust. 1 ustawy, postanowienie, o którym mowa w art. 63 ust. 1, wydaje się w terminie 30 dni od dnia wszczęcia postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Przepisy art. 35 § 5 i art. 36 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

Na postanowienie, o którym mowa w art. 63 ust. 1, przysługuje zażalenie. (ust. 2 ww. artykułu).

Uzasadnienie postanowienia, o którym mowa w art. 63 ust. 1, niezależnie od wymagań wynikających z Kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1, uwzględnionych przy wydaniu postanowienia. (ust. 3 ww. przepisu).

Przepis art. 66 ustawy określa wymagania jakie winien spełniać raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. W myśl ust. 1 ww. przepisu, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko (na dzień złożenia wniosku w sprawie) powinien zawierać informacje umożliwiające analizę kryteriów wymienionych w art. 62 ust. 1 oraz zawierać:

- 1) opis planowanego przedsięwzięcia, a w szczególności:
 - a) charakterystykę całego przedsięwzięcia i warunki użytkowania terenu w fazie budowy i eksploatacji lub użytkowania, w tym w odniesieniu do obszarów szczególnego zagrożenia powodzią w rozumieniu art. 16 pkt 34 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne,
 - b) główne cechy charakterystyczne procesów produkcyjnych,
 - c) przewidywane rodzaje i ilości emisji, w tym odpadów, wynikające z funkcjonowania planowanego przedsięwzięcia,
 - d) informacje o różnorodności biologicznej, wykorzystywaniu zasobów naturalnych, w tym gleby, wody i powierzchni ziemi,
 - e) informacje o zapotrzebowaniu na energię i jej zużyciu,
 - f) informacje o pracach rozbiórkowych dotyczących przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko,
 - g) ocenione w oparciu o wiedzę naukową ryzyko wystąpienia poważnych awarii lub katastrof naturalnych i budowlanych, przy uwzględnieniu używanych substancji i stosowanych technologii, w tym ryzyko związane ze zmianą klimatu;
- 2) opis elementów przyrodniczych środowiska objętych zakresem przewidywanego oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko, w tym:
 - a) elementów środowiska objętych ochroną na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody oraz korytarzy ekologicznych w rozumieniu tej ustawy,
 - b) właściwości hydromorfologicznych, fizykochemicznych, biologicznych i chemicznych wód;

- 2a) wyniki inwentaryzacji przyrodniczej, przez którą rozumie się zbiór badań terenowych przeprowadzonych na potrzeby scharakteryzowania elementów środowiska przyrodniczego, jeżeli została przeprowadzona, wraz z opisem zastosowanej metodyki; wyniki inwentaryzacji przyrodniczej wraz z opisem metodyki stanowią załącznik do raportu;
- 2b) inne dane, na podstawie których dokonano opisu elementów przyrodniczych;
- 3) opis istniejących w sąsiedztwie lub w bezpośrednim zasięgu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia zabytków chronionych na podstawie przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami;
- 3a) opis krajobrazu, w którym dane przedsięwzięcie ma być zlokalizowane;
- 3b) informacje na temat powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych, zrealizowanych lub planowanych, dla których wydano decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia - w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem;
- 4) opis przewidywanych skutków dla środowiska w przypadku niepodjęcia przedsięwzięcia, uwzględniający dostępne informacje o środowisku oraz wiedzę naukową;
- 5) opis wariantów uwzględniający szczególne cechy przedsięwzięcia lub jego oddziaływania, w tym:
- a) wariantu proponowanego przez wnioskodawcę oraz racjonalnego wariantu alternatywnego,
 - b) racjonalnego wariantu najkorzystniejszego dla środowiska
- wraz z uzasadnieniem ich wyboru;
- 6) określenie przewidywanego oddziaływania analizowanych wariantów na środowisko, w tym również w przypadku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej i katastrofy naturalnej i budowlanej, na klimat, w tym emisje gazów cieplarnianych i oddziaływania istotne z punktu widzenia dostosowania do zmian klimatu, a także możliwego transgranicznego oddziaływania na środowisko, a w przypadku drogi w transeuropejskiej sieci drogowej, także wpływu planowanej drogi na bezpieczeństwo ruchu drogowego;
- 6a) porównanie oddziaływań analizowanych wariantów na:
- a) ludzi, rośliny, zwierzęta, grzyby i siedliska przyrodnicze, wodę i powietrze,
 - b) powierzchnię ziemi, z uwzględnieniem ruchów masowych ziemi, i krajobraz,
 - c) dobra materialne,
 - d) zabytki i krajobraz kulturowy, objęte istniejącą dokumentacją, w szczególności rejestrem lub ewidencją zabytków,
 - e) formy ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, w tym na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000, oraz ciągłość łączących je korytarzy ekologicznych,
 - f) elementy wymienione w art. 68 ust. 2 pkt 2 lit. b, jeżeli zostały uwzględnione w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub jeżeli są wymagane przez właściwy organ,
 - g) wzajemne oddziaływanie między elementami, o których mowa w lit. a-f;
- 7) uzasadnienie proponowanego przez wnioskodawcę wariantu, z uwzględnieniem informacji, o których mowa w pkt 6 i 6a;
- 8) opis metod prognozowania zastosowanych przez wnioskodawcę oraz opis przewidywanych znaczących oddziaływań planowanego przedsięwzięcia na środowisko, obejmujący bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótko-, średnio- i długoterminowe, stałe i chwilowe oddziaływania na środowisko, wynikające z:
- a) istnienia przedsięwzięcia,
 - b) wykorzystywania zasobów środowiska,
 - c) emisji;

9) opis przewidywanych działań mających na celu unikanie, zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, w szczególności na formy ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, w tym na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000, oraz ciągłość łączących je korytarzy ekologicznych, wraz z oceną ich skuteczności odpowiednio na etapach realizacji, eksploatacji i likwidacji przedsięwzięcia;

10) dla dróg będących przedsięwzięciami mogącymi zawsze znacząco oddziaływać na środowisko:

a) określenie założeń do:

– ratowniczych badań zidentyfikowanych zabytków znajdujących się na obszarze planowanego przedsięwzięcia, odkrywanych w trakcie robót budowlanych,

– programu zabezpieczenia istniejących zabytków przed negatywnym oddziaływaniem planowanego przedsięwzięcia oraz ochrony krajobrazu kulturowego,

b) analizę i ocenę możliwych zagrożeń i szkód dla zabytków chronionych na podstawie przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, w szczególności zabytków archeologicznych, w sąsiedztwie lub w bezpośrednim zasięgu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia;

10a) dla instalacji do spalania paliw w celu wytwarzania energii elektrycznej, o elektrycznej mocy znamionowej nie mniejszej niż 300 MW ocenę gotowości instalacji do wychwytywania dwutlenku węgla, określoną na podstawie analizy:

a) dostępności podziemnych składowisk dwutlenku węgla,

b) wykonalności technicznej i ekonomicznej sieci transportowych dwutlenku węgla;

11) jeżeli planowane przedsięwzięcie jest związane z użyciem instalacji, porównanie proponowanej technologii z technologią spełniającą wymagania, o których mowa w art. 143 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska;

11a) odniesienie się do celów środowiskowych wynikających z dokumentów strategicznych istotnych z punktu widzenia realizacji przedsięwzięcia;

12) wskazanie, czy dla planowanego przedsięwzięcia jest konieczne ustanowienie obszaru ograniczonego użytkowania, o którym mowa w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, oraz określenie granic takiego obszaru, ograniczeń w zakresie przeznaczenia terenu, wymagań technicznych dotyczących obiektów budowlanych i sposobów korzystania z nich; nie dotyczy to przedsięwzięć polegających na budowie lub przebudowie drogi oraz przedsięwzięć polegających na budowie lub przebudowie linii kolejowej lub lotniska użytku publicznego;

13) przedstawienie zagadnień w formie graficznej;

14) przedstawienie zagadnień w formie kartograficznej w skali odpowiadającej przedmiotowi i szczegółowości analizowanych w raporcie zagadnień oraz umożliwiającej kompleksowe przedstawienie przeprowadzonych analiz oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko;

15) analizę możliwych konfliktów społecznych związanych z planowanym przedsięwzięciem;

16) przedstawienie propozycji monitoringu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na etapie jego budowy i eksploatacji lub użytkowania, w szczególności na formy ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, w tym na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000, oraz ciągłość łączących je korytarzy ekologicznych, oraz informacje o dostępnych wynikach innego monitoringu, które mogą mieć znaczenie dla ustalenia obowiązków w tym zakresie;

17) wskazanie trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy, jakie napotkano, opracowując raport;

18) streszczenie w języku niespecjalistycznym informacji zawartych w raporcie, w odniesieniu do każdego elementu raportu;

19) podpis autora, a w przypadku gdy wykonawcą raportu jest zespół autorów - kierującego tym zespołem, wraz z podaniem imienia i nazwiska oraz daty sporządzenia raportu;

19a) oświadczenie autora, a w przypadku gdy wykonawcą raportu jest zespół autorów - kierującego tym zespołem, o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2, stanowiące załącznik do raportu;

20) źródła informacji stanowiące podstawę do sporządzenia raportu.

W myśl ust. 1a ww. przepisu, każdy z analizowanych wariantów drogi, w przypadku drogi w transeuropejskiej sieci drogowej, musi być dopuszczalny pod względem bezpieczeństwa ruchu drogowego.

Przy porównaniu wariantów uwzględnia się wpływ na środowisko w związku:

1) z pracami rozbiórkowymi dotyczącymi przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko;

2) z gospodarką odpadami;

3) ze stosowaniem danych technologii lub substancji (ust. 1b ww. przepisu).

Ust. 1c ww. artykułu stanowi, że w przypadku gdy planowane przedsięwzięcie związane jest z działalnością polegającą na poszukiwaniu i rozpoznawaniu złóż węglowodorów metodą otworów wiertniczych lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż tą metodą, opis elementów przyrodniczych środowiska, wyniki inwentaryzacji przyrodniczej oraz inne dane, o których mowa w ust. 1 pkt 2-2b, powinny zawierać się w obszarze określonym promieniem 500 m od zewnętrznej granicy przedsięwzięcia.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 4-8, powinny uwzględniać przewidywane oddziaływanie analizowanych wariantów na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru.

2a. W przypadku stwierdzenia, że przedsięwzięcie może znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać także dane pozwalające na ustalenie braku rozwiązań alternatywnych oraz informacje pozwalające na ustalenie, czy wymogi nadrzędnego interesu publicznego przemawiają za realizacją przedsięwzięcia.

2b. Jeżeli planowane przedsięwzięcie stanowi inwestycję liniową celu publicznego, a proponowany przez wnioskodawcę wariant przebiega przez obszar parku narodowego lub rezerwatu przyrody, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać także dane pozwalające na ustalenie braku rozwiązań alternatywnych.

3. W razie stwierdzenia możliwości transgranicznego oddziaływania na środowisko, informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1-16, powinny uwzględniać określenie oddziaływania planowanego przedsięwzięcia poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Jeżeli dla planowanego przedsięwzięcia jest konieczne ustanowienie obszaru ograniczonego użytkowania, do raportu powinna być załączona poświadczona przez właściwy organ kopia mapy ewidencyjnej z zaznaczonym przebiegiem granic obszaru, na którym jest konieczne utworzenie obszaru ograniczonego użytkowania. Nie dotyczy to przedsięwzięć polegających na budowie lub przebudowie drogi oraz przedsięwzięć polegających na budowie lub przebudowie linii kolejowej lub lotniska użytku publicznego.

5. Jeżeli planowane przedsięwzięcie jest związane z użyciem instalacji objętej obowiązkiem uzyskania pozwolenia zintegrowanego, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać porównanie proponowanej techniki z najlepszymi dostępnymi technikami.

6. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien uwzględniać oddziaływanie przedsięwzięcia na etapach jego realizacji, eksploatacji lub użytkowania oraz likwidacji.

7. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien uwzględniać informacje o środowisku wynikające ze strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, istotne z punktu widzenia danego przedsięwzięcia.

8. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) format dokumentu zawierającego wyniki inwentaryzacji przyrodniczej,
 - 2) format raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko
- kierując się potrzebą poszerzania dostępu do informacji o środowisku.

Zgodnie z treścią przepisu art. 75 ust. 1 ustawy organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest:

1) regionalny dyrektor ochrony środowiska - w przypadku:

- a) będących przedsięwzięciami mogącymi zawsze znacząco oddziaływać na środowisko:
 - dróg,
 - linii kolejowych,
 - napowietrznych linii elektroenergetycznych,
 - instalacji do przesyłu ropy naftowej, produktów naftowych, substancji chemicznych lub gazu,
 - sztucznych zbiorników wodnych,
 - obiektów jądrowych,
 - składowisk odpadów promieniotwórczych,
- b) przedsięwzięć realizowanych na terenach zamkniętych,
- c) przedsięwzięć realizowanych na obszarach morskich,
- d) zmiany lasu, niestanowiącego własności Skarbu Państwa, na użytek rolny,
- e) przedsięwzięć polegających na realizacji inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 12 lutego 2009 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie lotnisk użytku publicznego,
- f) inwestycji w zakresie terminalu,
- g) inwestycji związanych z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi,
- h) (uchylona),
- i) przedsięwzięć polegających na realizacji inwestycji w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych;
- j) przedsięwzięć polegających na poszukiwaniu lub rozpoznawaniu złóż kopalin lub na wydobywaniu kopalin ze złóż, o których mowa w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze, prowadzonych na podstawie koncesji,
- k) napowietrznych linii elektroenergetycznych lub stacji elektroenergetycznych będących przedsięwzięciami mogącymi zawsze znacząco oddziaływać na środowisko albo przedsięwzięciami mogącymi potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, wymienionych w załączniku do ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych,
- l) przedsięwzięć, o których mowa w pkt 4, dla których wnioskodawcą jest jednostka samorządu terytorialnego, dla której organem wykonawczym jest organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, lub podmiot od niej zależny w rozumieniu art. 24m ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2018 r. poz. 994, 1000, 1349 i 1432),
- m) przedsięwzięć, o których mowa w pkt 3, dla których wnioskodawcą jest jednostka organizacyjna Lasów Państwowych,
- n) inwestycji towarzyszącej, o której mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących,

- o) przedsięwzięć, w odniesieniu do których wniósł sprzeciw, o którym mowa w art. 72 ust. 10,
- p) przedsięwzięć polegających na zmianie lub rozbudowie przedsięwzięć, dla których do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach właściwy był regionalny dyrektor ochrony środowiska,
- r) elektrowni wiatrowych, o których mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. poz. 961 oraz z 2018 r. poz. 1276);
- s) strategicznej inwestycji w sektorze naftowym,
- t) inwestycji w zakresie linii kolejowych,
- u) inwestycji w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym;
- 1a) Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska - w przypadku inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej, o którym mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących;
- 2) starosta - w przypadku scalania, wymiany lub podziału gruntów;
- 3) dyrektor regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych - w przypadku zmiany lasu, stanowiącego własność Skarbu Państwa, na użytek rolny;
- 4) wójt, burmistrz, prezydent miasta - w przypadku pozostałych przedsięwzięć.

W myśl ust. 1a ww. przepisu, w przypadku gdy wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach obejmuje co najmniej dwa przedsięwzięcia realizowane w ramach jednego zamierzenia inwestycyjnego, dla których właściwe rzeczowo są co najmniej dwa organy, w tym regionalny dyrektor ochrony środowiska, organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest regionalny dyrektor ochrony środowiska.

Ust. 2 ww. artykułu przewiduje, że w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. c, właściwość miejscową regionalnego dyrektora ochrony środowiska ustala się w odniesieniu do obszaru morskiego wzdłuż wybrzeża na terenie danego województwa.

W przypadku przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, wykraczającego poza obszar jednej gminy decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje wójt, burmistrz, prezydent miasta, na którego obszarze właściwości znajduje się największa część terenu, na którym ma być realizowane to przedsięwzięcie, w porozumieniu z zainteresowanymi wójtami, burmistrzami, prezydentami miast. (ust. 4 ww. artykułu).

W przypadku przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, wykraczającego poza obszar jednego województwa decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje regionalny dyrektor ochrony środowiska, na którego obszarze właściwości znajduje się największa część terenu, na którym ma być realizowane to przedsięwzięcie, w porozumieniu z zainteresowanymi regionalnymi dyrektorami ochrony środowiska. (ust. 5 ww. artykułu).

W myśl ust. 6 ww. przepisu, w przypadku przedsięwzięcia realizowanego w części na terenie zamkniętym dla całego przedsięwzięcia decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje regionalny dyrektor ochrony środowiska.

W przypadku przedsięwzięcia realizowanego w części na obszarze morskim dla całego przedsięwzięcia decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje regionalny dyrektor ochrony środowiska. (ust. 7 ww. artykułu).

Zgodnie z brzmieniem art. 77 ust. 1 ustawy, jeżeli jest przeprowadzana ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do wydania tej decyzji:

- 1) uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska i, w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim, z dyrektorem urzędu morskiego;

1a) uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z ministrem właściwym do spraw środowiska w zakresie istnienia rozwiązań alternatywnych realizacji przedsięwzięcia oraz przewidywanych działań mających na celu kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko przyrodnicze parku narodowego - w przypadku inwestycji liniowych celu publicznego w ich części przebiegającej przez obszar parku narodowego lub w przypadku inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej o nieliniowym charakterze realizowanych na obszarze parku narodowego;

1b) uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z Generalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w zakresie istnienia rozwiązań alternatywnych realizacji przedsięwzięcia oraz przewidywanych działań mających na celu kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko przyrodnicze rezerwatu przyrody - w przypadku inwestycji liniowych celu publicznego w ich części przebiegającej przez obszar rezerwatu przyrody lub w przypadku inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej o nieliniowym charakterze realizowanych na obszarze rezerwatu przyrody;

2) zasięga opinii organu, o którym mowa w art. 78, w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1-3a, 10-19 i 21-28, oraz uchwały, o której mowa w art. 72 ust. 1b, chyba że - w przypadku przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko - organ ten wyraził wcześniej opinię, że nie zachodzi potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

3) zasięga opinii organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, jeżeli planowane przedsięwzięcie kwalifikowane jest jako instalacja, o której mowa w art. 201 ust. 1 tej ustawy;

4) uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z organem właściwym w sprawach ocen wodnoprawnych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne, chyba że - w przypadku przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko - organ ten wyraził wcześniej opinię, że nie zachodzi potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

W myśl ust. 2 ww. przepisu, organ występujący o uzgodnienie lub opinię, o których mowa w ust. 1, przedkłada:

1) wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;

2) raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;

3) wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, albo informację o jego braku; nie dotyczy to uzgodnień i opinii dla drogi publicznej, dla linii kolejowej, dla publicznych urządzeń służących do zaopatrzenia ludności w wodę, dla publicznych urządzeń służących do przesyłania i odprowadzania ścieków, dla przedsięwzięć Euro 2012, dla przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, dla inwestycji w zakresie terminalu, dla inwestycji związanych z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi, dla inwestycji realizowanych na podstawie ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych oraz stacji radarów meteorologicznych, dla inwestycji w zakresie budowy obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących, dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej realizowanej na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, dla inwestycji w zakresie infrastruktury dostępowej realizowanych na podstawie ustawy z dnia 24 lutego 2017 r. o inwestycjach w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską, dla inwestycji w zakresie budowy Centralnego Portu Komunikacyjnego realizowanej na podstawie ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym, dla inwestycji mieszkaniowych i inwestycji towarzyszących realizowanych na podstawie ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących, dla

strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, dla inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 - Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku realizowanych na podstawie ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o inwestycjach w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 - Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku, dla inwestycji w zakresie budowy portu zewnętrznego realizowanych na podstawie ustawy z dnia 9 sierpnia 2019 r. o inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych, inwestycji w zakresie odbudowy Pałacu Saskiego, Pałacu Bruhla oraz kamienic przy ulicy Królewskiej w Warszawie realizowanych na podstawie ustawy z dnia 11 sierpnia 2021 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie odbudowy Pałacu Saskiego, Pałacu Bruhla oraz kamienic przy ulicy Królewskiej w Warszawie oraz dla przedsięwzięć realizowanych na podstawie ustawy z dnia 2 grudnia 2021 r. o wsparciu przygotowania III Igrzysk Europejskich w 2023 roku.

W myśl ust. 2a ww. przepisu, wniosek o uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1a, z ministrem właściwym do spraw środowiska wnosi się za pośrednictwem właściwego dyrektora parku narodowego, który załącza do wniosku opinię w sprawie.

Wniosek o uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1b, z Generalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska wnosi się za pośrednictwem właściwego regionalnego dyrektora ochrony środowiska, który załącza do wniosku opinię w sprawie. 9ust. 2b ww. artykułu).

Ust. 3 ww. przepisu stanowi, że uzgodnień, o których mowa w ust. 1 pkt 1-1b i 4, dokonuje się w drodze postanowienia.

W postanowieniu, o którym mowa w ust. 3, regionalny dyrektor ochrony środowiska i organ właściwy w sprawach ocen wodnoprawnych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne, a w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim - dyrektor urzędu morskiego:

- 1) uzgadnia realizację przedsięwzięcia oraz określa warunki tej realizacji;
- 2) przedstawia stanowisko w sprawie konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz pozwolenia na prace przygotowawcze, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących; nie dotyczy to inwestycji w zakresie terminalu. (ust. 4 ww. przepisu).

W postanowieniu, o którym mowa w ust. 3, minister właściwy do spraw środowiska lub Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska uzgadnia realizację przedsięwzięcia oraz określa warunki tej realizacji. (ust. 4a ww. artykułu).

W myśl ust. 6 ww. przepisu, w terminie 30 dni od dnia otrzymania dokumentów, o których mowa w ust. 2, dokonuje się uzgodnień oraz wydaje się opinię, o których mowa w ust. 1. Przepisy art. 35 § 5 i art. 36 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

Do uzgodnień i opinii, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów art. 106 § 3, 5 i 6 Kodeksu postępowania administracyjnego. (ust. 7 ww. przepisu).

W przypadku gdy uzgodnienia organów, o których mowa w ust. 1, są ze sobą sprzeczne, organ prowadzący postępowanie w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach rozstrzyga te sprzeczności w terminie 14 dni od dnia otrzymania uzgodnień, po uprzednim porozumieniu z organami, których uzgodnienia były ze sobą sprzeczne, i uwzględnia to rozstrzygnięcie w decyzji kończącej postępowanie, wydanej w terminie 30 dni od dnia otrzymania uzgodnienia organów. Do porozumienia nie stosuje się przepisu art. 106 Kodeksu postępowania administracyjnego. (ust. 9 ww. artykułu).

Przepis art. 79 ust. 1 ustawy stanowi, że przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do jej wydania zapewnia możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, w ramach którego przeprowadza ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Art. 80 ust. 1 ustawy przewiduje, że jeżeli była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę:

- 1) wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust. 1;
- 2) ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
- 3) wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa;
- 4) wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone.

W myśl ust. 2 ww. przepisu, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony. Nie dotyczy to decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydawanej dla drogi publicznej, dla linii kolejowej, dla publicznych urządzeń służących do zaopatrzenia ludności w wodę, dla publicznych urządzeń służących do przesyłania i odprowadzania ścieków, dla przedsięwzięć Euro 2012, dla przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, dla inwestycji w zakresie terminalu, dla inwestycji związanych z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi, dla inwestycji realizowanych na podstawie ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych, dla inwestycji w zakresie budowy obiektów energetyki jądrowej lub inwestycji towarzyszących, dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej realizowanej na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, dla inwestycji w zakresie infrastruktury dostępowej realizowanych na podstawie ustawy z dnia 24 lutego 2017 r. o inwestycjach w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską, dla inwestycji w zakresie budowy Centralnego Portu Komunikacyjnego realizowanej na podstawie ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym, dla inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących realizowanych na podstawie ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących, dla strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, dla inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 - Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku realizowanych na podstawie ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o inwestycjach w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 - Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku, dla inwestycji w zakresie budowy portu zewnętrznego realizowanych na podstawie ustawy z dnia 9 sierpnia 2019 r. o inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych, inwestycji w zakresie odbudowy Pałacu Saskiego, Pałacu Bruhla oraz kamienic przy ulicy Królewskiej w Warszawie realizowanych na podstawie ustawy z dnia 11 sierpnia 2021 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie odbudowy Pałacu Saskiego, Pałacu Bruhla oraz kamienic przy ulicy Królewskiej w Warszawie oraz dla przedsięwzięć realizowanych na podstawie ustawy z dnia 2 grudnia 2021 r. o wsparciu przygotowania III Igrzysk Europejskich w 2023 roku.

Stosownie do postanowień art. 85 ust. 1 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga uzasadnienia.

W myśl ust. 2 ww. przepisu, uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać:

1) w przypadku gdy została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko:

a) informacje o przeprowadzonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa oraz o tym, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę, i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa,

b) informacje, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione:

– ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko,

– uzgodnienia i opinie organów, o których mowa w art. 77 ust. 1,

– wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone,

c) uzasadnienie stanowiska, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4;

W myśl ust. 3 ww. przepisu, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, niezwłocznie po jej wydaniu, podaje do publicznej wiadomości informacje o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią oraz z dokumentacją sprawy, w tym z uzgodnieniami i opiniami organów, o których mowa w art. 77 ust. 1, a także udostępnia na okres 14 dni w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu treść tej decyzji. W informacji wskazuje się dzień udostępnienia treści decyzji. Przepis stosuje się odpowiednio do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej bez przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Kolegium po zapoznaniu się ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym stwierdza co następuje.

W pierwszej kolejności Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje, że przeprowadziło badanie wstępne wniesionych odwołań i stwierdziło że są one dopuszczalne. Następnie Kolegium przeszło do zbadania terminowości wniesionych odwołań i stwierdziło, że odwołania zostały złożone w terminie.

Kolegium wskazuje dalej, że podstawą prawną do wydania orzeczenia przez organ odwoławczy jest art. 138 kodeksu postępowania administracyjnego.

Stosownie zatem do postanowień art. 138 § 1 k.p.a. organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo

2) uchyła zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo

3) umarza postępowanie odwoławcze.

W świetle § 2 tego artykułu organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

Zgodnie z brzmieniem § 2a ww. przepisu, jeżeli organ pierwszej instancji dokonał w zaskarżonej decyzji błędnej wykładni przepisów prawa, które mogą znaleźć zastosowanie w sprawie, w decyzji, o której mowa w § 2, organ odwoławczy określa także wytyczne w zakresie wykładni tych przepisów.

Przepisu § 2 nie stosuje się w przypadkach, o których mowa w art. 136 § 2 lub 3. Organ odwoławczy po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego w zakresie

niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy wydaje decyzję, o której mowa w § 1 albo 4. (§ 2b ww. przepisu).

Z kolei, stosownie do postanowień § 4 ww. artykułu jeżeli przepisy przewidują wydanie decyzji na blankiecie urzędowym, w tym za pomocą środków komunikacji elektronicznej, a istnieją podstawy do zmiany zaskarżonej decyzji, organ odwoławczy uchyla decyzję i zobowiązuje organ pierwszej instancji do wydania decyzji o określonej treści.

Z treści wyżej przywołanego art. 138 k.p.a. wynika, że przepis ten zawiera zamknięty katalog decyzji organu odwoławczego. Oznacza to, że organ odwoławczy nie jest uprawniony do wydania decyzji o sentencji innej niż wymienione w komentowanym przepisie.

Charakter rozstrzygnięć organu odwoławczego w sposób bezpośredni zdeterminowany jest zasadą dwuinstancyjności postępowania administracyjnego. Jej istota polega na dwukrotnym rozpatrzeniu i rozstrzygnięciu tej samej sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonej decyzji. Wypływa stąd obowiązek traktowania postępowania odwoławczego jako powtórzenia rozstrzygnięcia tej samej sprawy. Decyzja organu drugiej instancji jest takim samym aktem stosowania prawa, jak decyzja organu pierwszej instancji, a działanie organu odwoławczego nie ma charakteru kontrolnego, ale jest działaniem merytorycznym, równoważnym działaniu organu pierwszej instancji (T. Woś, J. Zimmermann, Glosa do uchwały Sądu Najwyższego z dnia 23 września 1986r., III AZP 11/86, PiP 1989, z. 8, s. 147).

Realizując zasadę dwuinstancyjności postępowania, art. 138 k.p.a. ukształtował postępowanie przed organem odwoławczym – co do zasady – jako postępowanie merytoryczne. Merytoryczny bądź merytoryczno – reformacyjny charakter mają w związku z tym również decyzje tego organu (art. 138 § 1 pkt 1 i 2 zdanie pierwsze), ukierunkowane na rozstrzygnięcie o określonych prawach lub obowiązkach. U podstaw takiego kierunku rozstrzygnięć organu drugiej instancji legła niewątpliwie również zasada szybkości działania i prostoty środków prowadzących do załatwienia sprawy (art. 12 k.p.a.). Procesowym wyrazem merytorycznych kompetencji organu drugiej instancji jest treść jego rozstrzygnięcia w sprawie. Organ ten utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję bądź uchyla ją i sam rozstrzyga o istocie sprawy. Wynik postępowania organu odwoławczego nie sprowadza się zaś do oddalenia odwołania bądź uznania tego środka za uzasadniony. Z kolei rozstrzygnięcia kasacyjne traktowane są przez kodeks jako wyjątki od zasady merytorycznego charakteru postępowania odwoławczego (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 grudnia 1996r., sygn. akt: SA/Ka 1994/95, niepublikowane). Należy wyodrębnić dwa ich rodzaje: decyzję uchylającą zaskarżoną decyzję i umarzającą jednocześnie postępowanie organu pierwszej instancji (art. 138 § 1 pkt 2 in fine), oraz decyzję kasacyjną przekazującą sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji (art. 138 § 2 k.p.a.) Podstawowa różnica między nimi tkwi w tym, że ostatnia z nich może być wydana tylko wówczas, gdy organ odwoławczy stwierdzi istnienie podstaw do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonej decyzji (B. Adamiak (w:) B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks Postępowania Administracyjnego, s. 599; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 sierpnia 1997r., sygn. akt: SA/Rz 770/97, niepublikowany; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 28 września 2001r., sygn. akt: V SA 239/01, niepublikowany) (Grzegorz Łaszczyca, Komentarz do art. 138 Kodeksu postępowania administracyjnego, Lex).

W przypadku bezprzedmiotowości postępowania odwoławczego organ odwoławczy uprawniony jest również do jego umorzenia w oparciu o art. 138 § 1 pkt 3 k.p.a.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, w oparciu o przedstawione powyżej ustalenia faktyczne jak i obowiązujący stan prawny zauważa, że zaskarżona decyzja organu I instancji nie może się ostać w obrocie prawnym.

W związku z powyższym Kolegium postanowiło uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę organowi I instancji do ponownego rozpatrzenia, ponieważ zachodzą

przesłanki wskazane w art. 138 § 2 k.p.a., w świetle którego organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy. Wyżej opisana decyzja kasacyjna może zostać wydana w przypadku łącznego wystąpienia dwóch przesłanek:

1. zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania,
2. konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie.

Ustawodawca nie przewidział innych okoliczności pozwalających na wydanie takiej decyzji kasacyjnej, przy czym zakres czynności jakie w ramach postępowania odwoławczego może przeprowadzić organ odwoławczy określa przepis art. 136 § 1 k.p.a.

Zgodnie bowiem z brzmieniem art. 136 § 1 k.p.a. organ odwoławczy może przeprowadzić na żądanie strony lub z urzędu dodatkowe postępowanie w celu uzupełnienia dowodów i materiałów w sprawie albo zlecić przeprowadzenie tego postępowania organowi, który wydał decyzję. Oznacza to, że organ odwoławczy nie może prowadzić postępowania dowodowego zastępującego postępowanie dowodowe, które winien był przeprowadzić organ pierwszej instancji. W sytuacji, gdy organ pierwszej instancji orzekł pomimo tego, że nie dysponował niezbędnymi dowodami i dowodów tych nie przeprowadził, to w istocie nie nastąpiło rozpoznanie sprawy w rozumieniu merytorycznym w pierwszej instancji. Takiej wadliwości postępowania organ odwoławczy nie może konwalidować, ponieważ naruszyłby zasadę dwuinstancyjności postępowania administracyjnego wyrażoną w art. 15 k.p.a., zgodnie z którym postępowanie administracyjne jest dwuinstancyjne. Przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania dowodowego w szerszym zakresie niż dozwala art. 136 § 1 k.p.a. i zastąpienie w ten sposób organu pierwszej instancji w prowadzeniu postępowania wyjaśniającego pozbawiłoby stronę prawa do dwukrotnego merytorycznego rozpoznania sprawy administracyjnej. Kolegium stwierdziło, że w okolicznościach przedmiotowej sprawy konieczne jest przeprowadzenie postępowania dowodowego w znacznym zakresie, a okoliczności wymagające wyjaśnienia mają kluczowe znaczenie dla jej rozstrzygnięcia. Nie może to nastąpić w uzupełniającym postępowaniu dowodowym, o którym mowa w art. 136 § 1 k.p.a. W dalszej części uzasadnienia zostaną wskazane naruszenia, których dopuścił się organ pierwszej instancji oraz zakres sprawy konieczny do wyjaśnienia ze względu na jego istotny wpływ na rozstrzygnięcie.

Kolegium wskazuje również, że postępowanie administracyjne jest zorganizowanym procesem stosowania prawa, które obejmuje następujące etapy:

1. ustalenie stanu faktycznego sprawy w wyniku przeprowadzonego postępowania dowodowego,
2. wybór przepisu prawnego znajdującego zastosowanie w sprawie,
3. dokonanie interpretacji tego przepisu,
4. subsumcję faktów uznanych za udowodnione pod wybraną normę prawną,
5. ustalenie wiążących konsekwencji prawnych – wydanie rozstrzygnięcia.

Wszystkie opisane wyżej etapy procesu stosowania prawa winny być przeprowadzone z poszanowaniem obowiązujących i znajdujących zastosowanie w sprawie przepisów prawnych; zarówno przepisów prawa materialnego, jak i przepisów proceduralnych. Zgodnie z art. 7 k.p.a. w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Natomiast stosownie do art. 77 § 1 k.p.a. organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Zasada prawdy obiektywnej zawarta w art. 7 k.p.a. i rozwinięta w innych

przepisach kodeksu postępowania administracyjnego, w tym w przepisie art. 77 § 1 k.p.a., ma fundamentalne znaczenie dla prawidłowego przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego, które pozwoli dokonać subsumcji faktów uznanych za udowodnione pod stosowną normę prawną, a następnie doprowadzi do ustalenia konsekwencji prawnych tych faktów. Obowiązek wyczerpującego i rzetelnego zebrania materiału dowodowego związany jest z sytuacją procesową organu administracji publicznej, który jest „gospodarzem” postępowania i posiada duże uprawnienia w zakresie ukształtowania tego postępowania. W szczególności organ może w każdym stadium postępowania zmienić, uzupełnić lub uchylić swoje postanowienie dotyczące przeprowadzenia dowodu. Natomiast obowiązek wyczerpującego rozpatrzenia materiału dowodowego polega na dokładnym zapoznaniu się z tym materiałem, ustosunkowaniu się do każdego ze zgromadzonych w sprawie dowodów z uwzględnieniem wzajemnych powiązań między nimi, aby uzyskać jednoznaczność ustaleń faktycznych i prawnych. Negatywne konsekwencje zaniedbania należących do organu czynności dowodowych nie mogą obciążać strony. Wykonanie obowiązku wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego winno odbywać się z uwzględnieniem norm wynikających z przepisów prawnych o charakterze proceduralnym.

Wyjaśnienia wymaga na wstępie, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach ma charakter związany. Oznacza to, że w przypadku spełnienia przez wnioskodawcę łącznie wszystkich wymaganych prawem przesłanek właściwy organ jest zobligowany do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla określonego przedsięwzięcia. Z kolei podstawą do odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wystąpienie chociażby jednej z następujących przesłanek: 1) niezgodność planowanej inwestycji z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego; 2) odmowa uzgodnienia przez organ współdziałający; 3) sprzeczność z innymi przepisami prawa; 4) brak zgody wnioskodawcy na zaproponowany przez właściwy organ wariant realizacji przedsięwzięcia inny niż proponowany przez wnioskodawcę.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje, że w toku postępowania strona była wzywana do uzupełnienia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. M.in. pismem z dnia:

- 26 marca 2020r., znak sprawy: GLRZS.4360.8.2020.KK1 Dyrektor Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie wezwał stronę o uzupełnienie treści raportu poprzez przedstawienie dokumentu regulującego obecnie rozwiązanie dotyczące odprowadzania wód deszczowych do studni chłonnej na terenie zakładu, a także do określenia ilości powstających wód opadowych i roztopowych oraz do wskazania czy są one podczyszczane przed wprowadzeniem do studni, a także do określenia w jaki sposób będą zabezpieczone miejsca znajdujące się wewnątrz zakładu, gdzie będzie odbywała się kontrola jakości dostarczanych odpadów i ich magazynowanie oraz wskazać czy takie zabezpieczenie uniemożliwia przedostawanie się niebezpiecznych substancji do gruntu i wód podziemnych;

- 1 kwietnia 2020r., znak sprawy: WOŚ.4221.11.2020.MP.1 Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach wezwał stronę o uzupełnienie treści raportu poprzez m.in. przedstawienie szczegółowego opisu systemu oczyszczania powietrza z nad każdej instalacji, przedstawienie opisu wentylacji każdej z hal, a także przedstawienie sposobu badania parametrów tłuczni po procesie odzysku.

W odpowiedzi na powyższe wezwania tj. w piśmie z dnia 22 maja 2020r., a także w piśmie z dnia 1 czerwca 2020r. zostały udzielone stosowne wyjaśnienia na powyższe wezwania organów współdziałających w sprawie. Jednakże dokumenty te nie zostały podpisane przez wykonawcę/kierującego zespołem autorów raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, lecz przez inwestora. Z tego względu nie sposób uznać, aby te uzupełnienia spełniały wymogi określone w przepisie art. 66 ust. 1 pkt. 19 ustawy. Przepis ten stanowi, że raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać

informacje umożliwiające analizę kryteriów wymienionych w art. 62 ust. 1 oraz zawierać podpis autora, a w przypadku gdy wykonawcą raportu jest zespół autorów - kierującego tym zespołem, wraz z podaniem imienia i nazwiska oraz daty sporządzenia raportu. Wymóg w powyższym względzie dotyczy także wszelkich uzupełnień jak i składanych w toku postępowania dodatkowych wyjaśnień co do treści raportu. W tym sensie raport nie może być rozumiany formalnie wyłącznie jako pierwotny dokument, ale obejmuje również jego uzupełnienia, aneksy itp., które również muszą być sporządzone przez osobę posiadającą kwalifikacje określone w tym przepisie oraz podpisane przez autora tego opracowania. Brak podpisu pod uzupełnieniem raportu powoduje, iż de facto nie wiadomym jest kto sporządzał ten dokument. Tymczasem, co potwierdza materiał dowodowy sprawy, organ I instancji nie dostrzegł powyższej wadliwości w prowadzonym postępowaniu i w oparciu m.in. o ww. dokumenty wydał decyzję w sprawie. Takie działanie organu I instancji jest nieprawidłowe i nie zasługuje na uwzględnienie. W wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 16 października 2019 r. (sygn. akt. II OSK 2910/17, Lex nr 2748317), sąd ten podkreślił, cyt.: "(...) Z przepisu art. 66 ust. 1 pkt. 19 Uioś wynika, że raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać nazwisko osoby lub osób sporządzających raport. WSA w Warszawie odnosząc się do braku uzupełnienia raportu z września 2015 r. i prawidłowo wywodząc, że to uzupełnienie winno odpowiadać tym samym wymogom ustawowym co sam raport oddziaływania, stwierdził iż dokument ten nie zawierał "wymaganego elementu tj. informacji kto go sporządził, ani podpisu tej osoby" (s. 15 uzasadnienia wyroku IV SA/Wa 854/16).(...)".

W nawiązaniu do powyższego zarzutu, Kolegium stwierdza, iż ww. pisma strony z dnia 22 maja 2020r. oraz 1 czerwca 2020r. stanowiące uzupełnienie raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, a które nie zostały podpisane przez uprawnioną osobę zgodnie z brzmieniem art. 66 ust. 1 pkt. 19 ustawy, zawierające m.in. wskazania odnośnie kwestii wodno-prawnych przedsięwzięcia, a także kwestii w zakresie szczegółowego opisu systemu oczyszczania powietrza znad każdej instalacji, przedstawienia opisu wentylacji każdej z hal, a także przedstawienia sposobu badania parametrów tłuczni po procesie odzysku, wobec braku podpisu autora powyższych uzupełnień raportu nie sposób uznać, aby raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko zawierał powyższe dane. Z tego względu, nie sposób uznać, aby raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko wraz z jego uzupełnieniami spełniał wymogi art. 66 ust. 1 pkt. 19 ustawy.

Reasumując ww. zarzuty, stwierdzić należy, że rozpatrywanej sprawie materiał dowodowy nie jest kompletny, nie zawiera bowiem kompletnego raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. W konsekwencji powyższego nie sposób uznać, aby decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, wydana w oparciu o ten dokument była prawidłowa. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko jako de facto najistotniejszy dokument w postępowaniu którego przedmiotem jest wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wpływa bezpośrednio na treść decyzji kształtującej prawa i obowiązki stron postępowania, które muszą mieć możliwość pełnego i wyczerpującego ustosunkowania się do takiego dowodu i dlatego należy zagwarantować im prawo do oceny tego dowodu przez organy obu instancji. Uzupełnienie raportu oznacza w istocie przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego w znacznej części i oznacza konieczność wydania przez organ odwoławczy decyzji kasacyjnej. Koniecznym z tego względu jest uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji w myśl art. 138 § 2 k.p.a.

Ponownie rozpatrując sprawę, obowiązkiem organu I instancji będzie podjęcie czynności wyjaśniających celem uzupełnienia braków raportu o podpis uprawnionej osoby pod treścią złożonych dokumentów z dnia 22 maja 2020r. oraz 1 czerwca 2020r.

Nadto Kolegium wskazuje, że Dyrektywa 2011/92/UE, w wersji po zmianach wprowadzonych dyrektywą 2014/52/UE, przewiduje z jednej strony obowiązek zapewniania przez państwa członkowskie, aby raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko był przygotowany przez posiadających odpowiednie kompetencje ekspertów, z drugiej zaś, aby właściwy organ weryfikujący raport dysponował odpowiednią wiedzą fachową lub w razie konieczności miał do niej dostęp. W wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy z dnia 16 października 2019 r. (sygn. akt II SA/Bd 587/19, LEX nr 2742317) sąd ten podkreślił, cyt: "(...) Istotnym jest, że ww. raport, jako dokument sporządzany przez osobę posiadającą wiedzę specjalistyczną, podlega kontroli formalnej, z wyłączeniem oceny jego prawidłowości merytorycznej, a więc dotyczącej wiadomości specjalnych. Rzeczą organów administracji publicznej, a w przypadku zaskarżenia decyzji powziętej w oparciu o raport - też Sądu, jest zatem ocena tego, czy przedstawiony raport nie jest obarczony dającymi się stwierdzić na pierwszy rzut oka nieścisłościami lub brakami w świetle art. 66 u.u.i.ś. (...)".

Tym samym stwierdzić należy, że postępowanie w sprawie toczy się w sytuacji gdy wniosek, który je zainicjował nie spełnia wszystkich prawem przewidzianych wymogów i braki te nie zostały usunięte na etapie postępowania przed organem pierwszej instancji. Zachodzi zatem konieczność uchylenia zaskarżonej decyzji w całości i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji celem uzupełnienia wniosku, który zainicjował postępowanie w sprawie.

W nawiązaniu do powyższego zarzutu, Kolegium stwierdza, że w ramach prowadzonego pierwotnie przez Prezydenta Miasta Siemianowice Śląskie postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanego przedsięwzięcia, stanowisko w sprawie w oparciu o zgromadzony przez ten organ materiał dowodowy zajęły organy współdziałające tj.

- Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Katowicach w opinii z dnia 31 marca 2020r., którą zaopiniowano pozytywnie w zakresie wymagań higienicznych i zdrowotnych realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia;

- Marszałek Województwa Śląskiego - w postanowieniu z dnia 2 kwietnia 2020r., znak: OS-OOS.7030.7.2020;

- Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach w postanowieniu z dnia 2 lipca 2020r., znak: WOOŚ.4221.11.2020.MP.

Ww. organy wydając opinie w sprawie dokonały uprzedniej analizy materiału dowodowego, w tym m.in. na okoliczność zasięgu oddziaływania przedsięwzięcia w oparciu o przedłożoną wraz z raportem mapę z zaznaczonym obszarem oddziaływania inwestycji. Tymczasem w ramach rozpatrywania sprawy przez organ wyznaczony tj. Prezydenta Miasta Chorzów, organ ten stwierdził, że strefa oddziaływania przedsięwzięcia wskazana na mapie - nie jest prawidłowa i wezwał stronę do przedłożenia prawidłowo wyznaczonego obszaru oddziaływania przedsięwzięcia, sporządzonego na podkładzie mapowym w skali zapewniającej czytelność danych, zgodnie z brzmieniem art. 74 ust. 3a pkt. 1 ustawy. Z akt sprawy wynika, że taki dokument został przedłożony przez stronę. W następstwie powyższego, organ I instancji ustalił krąg stron postępowania, a w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji wywiódł, że znajdujące się w przekazanych przez Prezydenta Miasta Siemianowice Śląskie aktach sprawy znajdowały się kopie map ewidencyjnych, które albo nie zawierały zaznaczonego obszaru oddziaływania, albo obszar ten był zaznaczony niewłaściwie, dlatego wezwano inwestora do przedłożenia kopii mapy ewidencyjnej terenu Katowic i Siemianowic Śląskich z zaznaczonym obszarem oddziaływania zgodnie z przepisem ww. art. 74 ust. 3a pkt. 1 ustawy. Skorygowana mapa została przedłożona do akt sprawy przez inwestora i na jej podstawie organ I instancji ustalił krąg stron postępowania, których liczba nie przekroczyła 10. Jednakże, z akt sprawy nie wynika, aby znajdujący się w posiadaniu organu I instancji

poprawiony egzemplarz mapy z zaznaczonym obszarem oddziaływania przedsięwzięcia był zweryfikowany przez organy współdziałające w sprawie.

Z powyższego wynika, że organy współdziałające w sprawie przedstawiły swoje stanowisko w sprawie w oparciu o dokument, który został następnie zakwestionowany przez organ prowadzący sprawę, przy czym poprawiony dokument nie został już poddany ocenie ww. organów współdziałających. Takim działaniem organ I instancji naruszył brzmienie art. 77 ust. 2 pkt. 2 ustawy. Zgodnie z brzmieniem tego przepisu, organ występujący o uzgodnienie lub opinię, o których mowa w ust. 1, przedkłada raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Tymczasem po wydaniu opinii przez organy współdziałające, raport został uzupełniony o mapę ewidencyjną terenu Katowic i Siemianowic Śląskich z zaznaczonym obszarem oddziaływania przedsięwzięcia zgodnie z przepisem ww. art. 74 ust. 3a pkt. 1 ustawy. Kolegium wskazuje w tym miejscu, że na podstawie przedłożonych przez podmiot ubiegający się o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dokumentów, o których mowa m.in. w zacytowanym na wstępie art. 74 ust. 1 pkt. 3 i 3a ustawy, organ prowadzący postępowanie podejmuje czynności wyjaśniające na okoliczność ustalenia zasięgu oddziaływania przedsięwzięcia. Organ prowadzący sprawę, w oparciu o przedłożoną przez inwestora mapę z zasięgiem oddziaływania przedsięwzięcia - dokonuje własnej oceny zasięgu oddziaływania inwestycji, a więc materii mającej istotne znaczenie w postępowaniu, którego celem jest wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Tymczasem z akt administracyjnych sprawy nie wynika, aby prawidłowa mapa z zaznaczonym obszarem oddziaływania przedsięwzięcia została przekazana do organów współdziałających w sprawie. W wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 17 listopada 2016 r. (sygn. akt IV SA/Po 519/16, opublikowanym w Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych), sąd ten podkreślił, cyt: "(...) Skoro przepis art. 77 ust. 2 pkt. 2 ustawy z 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku (...) wymaga, aby organ występujący o opinię przedłożył organowi opiniującemu "raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko", to jest oczywiste, że chodzi tu o raport zaktualizowany - w wersji ostatecznej, z wszystkimi uzupełnieniami - i że prawidłowe zaopiniowanie może nastąpić tylko na podstawie takiej ostatecznej wersji raportu(...)". Tymczasem w rozpoznawanej sprawie taka sytuacja nie miała miejsca. Tym samym stwierdzić należy, że w trakcie postępowania organ I instancji naruszył zasady postępowania administracyjnego, a w szczególności wcześniej już przytoczone art. 7 i art. 77 § 1 k.p.a. Wskazać przy tym należy, że organ administracji publicznej jest obowiązany do zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego. Kolegium przypomina, że obowiązek rozpatrzenia całego materiału dowodowego jest związany ściśle z przyjętą w kodeksie postępowania administracyjnego zasadą swobodnej oceny dowodów (art. 80 k.p.a.). By swobodna ocena dowodów nie przerodziła się w samowolę musi być dokonana zgodnie z normami prawa procesowego oraz z zachowaniem reguł tej oceny, i opierać się winna na materiale dowodowym zebranym przez organ. Kolegium podnosi również, że organ administracji publicznej jest obowiązany rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Oznacza to, że organ ten jest obowiązany rozpatrzyć wszystkie dowody zgromadzone lub odzwierciedlone w aktach sprawy oraz że organ powinien rozpatrzyć te dowody w ich wzajemnej łączności. Rozpatrując materiał dowodowy organ administracji publicznej nie może pominąć jakiegokolwiek przeprowadzonego dowodu. Dokonując oceny dowodów winien w sposób niebudzący wątpliwości wskazać przesłanki, którymi kierował się podejmując rozstrzygnięcie. Ponownie prowadząc zatem postępowanie w sprawie organ I instancji winien wystąpić do organów współdziałających w sprawie o zajęcie stanowiska przedkładając ww. organom raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko wraz z jego uzupełnieniami/ wyjaśnieniami oraz zaktualizowanymi załącznikami, celem zajęcia przez te organy stanowiska w sprawie.

Dalej Kolegium stwierdza, że uzasadnienie zaskarżonej decyzji jest niepełne, nie odpowiada bowiem wymogom art. 85 ust. 2 pkt. 1 lit. a.) ustawy. Zgodnie z brzmieniem tego przepisu, uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać w przypadku gdy została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko informacje o przeprowadzonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa oraz o tym, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę, i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa. W uzasadnieniu decyzji organ prowadzący sprawę wyjaśnił, że w dniach: 22-27 kwietnia 2021r. do organu wpłynęły głównie drogą elektroniczną uwagi i wnioski od prawie 90 zainteresowanych inwestycją mieszkańców Siemianowic Śląskich i Katowic, w tym także od Stowarzyszenia Wolni Mieszkańcy Siemianowic, a także Rady Jednostki Pomocniczej nr 14 w Dąbrowce Małej (rada pomocnicza Miasta Katowice). Uwagi składali mieszkańcy ulic: Strzelców Bytomskich, Pod Młynem, Siemianowickiej, Techników i Żwirowej w Katowicach, a także ulic: Mysłowickiej i Fabrycznej w Siemianowicach Śląskich. W ocenie organu I instancji wszystkie wystąpienia miały taką samą treść, w której podnoszono następujące kwestie: bardzo bliska odległość planowanego przedsięwzięcia od zabudowy mieszkaniowej, przez co przedsięwzięcie będzie powodować dużą uciążliwość; negatywny wpływ na stan środowiska oraz życie i zdrowie mieszkańców; emisja do środowiska silnie toksycznych związków i substancji rakotwórczych; generowanie dużego hałasu związanego z pracą instalacji (permanentny hałas związany z pracą 6.00-22.00 urządzeń mechanicznych-rozdrabniarek do odpadów) oraz transportem (duża częstotliwość ruchu pojazdów obsługujących przedsięwzięcie); nielegalna działalność inwestora w zakresie gospodarowania odpadami (podkładami kolejowymi); niepełnowartościowy materiał dowodowy w postaci raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, a także zastrzeżenie, że raport nie stanowi miarodajnego źródła informacji; niezgodność przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego. Kolegium zwraca jednak uwagę, że w materiale dowodowym sprawy brak ww. pism mieszkańców Katowic i Siemianowic Śląskich o których mowa powyżej. W aktach sprawy przesłanych do organu II instancji znajduje się bowiem jedynie pismo Stowarzyszenia Wolni Mieszkańcy Siemianowic, zatytułowane: "Uwagi do postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia Firmy Gesto Krzysztof Szczepaniak w Siemianowicach Śląskich", które wpłynęło do organu I instancji w dniu 26 kwietnia 2021r. Nie sposób z tego względu dokonać weryfikacji wskazanych przez organ wszystkich ww. uwag i wniosków, skoro nie zostały one zawarte w materiale dowodowym sprawy. Po wtóre stwierdzić należy, że zgodnie z poglądami doktryny prawa i stanowiskiem orzecznictwa sądowego, sprzeciw społeczności lokalnej w stosunku do inwestycji nie może być podstawą do wydania decyzji odmownej w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, jednakże skoro w postępowaniu, w którym jest przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko, przepisy ustawy nakazują zapewnienie udziału społeczeństwa w tym postępowaniu i wzięcia pod uwagę wyników postępowania z udziałem społeczeństwa, koniecznym jest odniesienie się przez organ prowadzący sprawę w uzasadnieniu wydanej decyzji do wszystkich uwag i wniosków składanych przez społeczeństwo. W wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 20 lipca 2016 r. (sygn. akt II OSK 608/15, Lex Nr 2102281), sąd ten podkreślił, cyt: "(...) Nawet w świetle przepisów art. 33-38 ustawy z 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko sprzeciw społeczności lokalnej nie stanowi w żadnym przypadku normatywnej podstawy do odmowy wydania decyzji środowiskowej. Natomiast organ wydający decyzję środowiskową ma oczywiście obowiązek zapewnić udział społeczności lokalnej w tym postępowaniu administracyjnym, która może składać uwagi i

wnioski, a w jaki sposób zostały one wzięte pod uwagę właściwy organ musi wyjaśnić w uzasadnieniu decyzji środowiskowej. Oznacza to, że brak jest normatywnej podstawy do badania przez właściwy organ na podstawie opinii biegłego, czy tego rodzaju obawy społeczności lokalnej mają uzasadnione podstawy. Stanowisko społeczeństwa organ ocenia na podstawie zgłoszonych uwag i wniosków oraz ustaleń raportu o oddziaływaniu tego przedsięwzięcia na środowisko i ewentualnie proponuje inwestorowi inny wariant realizacji tego przedsięwzięcia. Dlatego też w tym celu nie przeprowadza się tego rodzaju dodatkowego dowodu na okoliczność, czy stanowisko tej społeczności jest uzasadnione okolicznościami obiektywnymi. (...)". W ocenie Kolegium obowiązek w powyższym zakresie nie został przez organ I instancji zrealizowany. Okoliczność w tym względzie wymaga zatem ponownego przeanalizowania przez organ I instancji w ramach ponownego rozpatrywania sprawy.

Dalej Kolegium stwierdza, że nie wszystkie czynności organu I instancji były prowadzone zgodnie z wymogami procedury administracyjnej.

Z akt sprawy wynika, że organ I instancji doręczał korespondencję w sprawie z pominięciem pełnomocnika jednej ze stron postępowania. W aktach sprawy znajduje się dokument pełnomocnictwa ogólnego opatrzono datą:

- **20 lipca 2020r.** z którego wynika, że z tym dniem Pan Krzysztof Szczepaniak udzielił pełnomocnictwa radcy prawnemu Błażejowi Nowakowi do reprezentowania go przed, cyt: "sądami powszechnymi wszystkich instancji Sądem Najwyższym, sądami administracyjnymi, organami egzekucyjnymi, organami administracyjnymi, Zakładem Ubezpieczeń Społecznych, jednostkami samorządu oraz innymi jednostkami organizacyjnymi, jak również innymi podmiotami i osobami we wszystkich sprawach, w których występuje w charakterze powoda, pozwanego, strony uczestnika, wnioskodawcy lub w innym charakterze". ;

- **z dnia 18 grudnia 2009r.** z którego wynika, że z tym dniem Pan Krzysztof Szczepaniak udzielił pełnomocnictwa Panu Przemysławowi Szczepaniakowi do reprezentowania Jego interesów jako przedsiębiorcy. Zgodnie z treścią tego dokumentu, pełnomocnictwo obejmuje zastępowanie Ww. oraz działanie w Jego imieniu i na Jego rzecz przed wszystkimi władzami, urzędami, w tym przed urzędem skarbowym, organami administracji rządowej i samorządowej, sądami, bankami, a także w stosunkach z innymi przedsiębiorcami oraz wszelkimi osobami prawnymi i fizycznymi.

W aktach sprawy znajduje się także dokument pt.: "Oświadczenie" z dnia 8 kwietnia 2012r., w którego treści wskazano, że w dniu 18 grudnia 2009r. Pan Krzysztof Szczepaniak, przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą: GESTO Krzysztof Szczepaniak z siedzibą w Katowicach udzielił pełnomocnictwa ogólnego swojemu synowi Przemysławowi Szczepaniakowi do reprezentowania Jego interesów, a także Jego osoby. Zgodnie z oświadczeniem mocodawcy, zawartym w ww. piśmie, pełnomocnictwo zostało potwierdzone notarialnie, nie zostało cofnięte i pozostaje w mocy.

W świetle powyższego, będąc w posiadaniu ww. pełnomocnictw organ I instancji winien był w pierwszej kolejności wystąpić do inwestora w oparciu o brzmienie art. 40 § 2 k.p.a. z zapytaniem, któremu z ww. pełnomocników należy doręczać korespondencję w sprawie, a w przypadku braku odpowiedzi kierować tę korespondencję na adres jednego z Ww. pełnomocników. Zgodnie bowiem z brzmieniem przepisu art. 40 § 2 k.p.a., jeżeli strona ustanowiła pełnomocnika, pisma doręcza się pełnomocnikowi. Jeżeli ustanowiono kilku pełnomocników, doręcza się pisma tylko jednemu pełnomocnikowi. Strona może wskazać takiego pełnomocnika. Tymczasem, co potwierdza materiał dowodowy sprawy, organ I instancji będąc w posiadaniu ww. pełnomocnictw nie doręczał w toku całego postępowania, korespondencji, w tym decyzji Nr 13/2021r. z dnia 9 listopada 2021r. żadnemu z Ww. pełnomocników, kierując korespondencję wyłącznie do strony. Takie działanie organu jest niedopuszczalne i narusza podstawowe zasady prowadzenia postępowania administracyjnego. Kolegium podnosi, że w ten sposób organ I instancji ograniczył prawo strony do czynnego

udziału w postępowaniu. Wskazać należy, że stosownie do postanowień art. 32 k.p.a., strona może działać przez pełnomocnika, chyba że charakter czynności wymaga jej osobistego działania. Kolegium wskazuje organowi pierwszej instancji, że w myśl art. 40 § 1 i § 2 k.p.a., pisma doręcza się stronie, a gdy strona działa przez przedstawiciela – temu przedstawicielowi, natomiast gdy strona ustanowiła pełnomocnika, pisma doręcza się pełnomocnikowi. Od dnia powiadomienia organu o ustanowieniu pełnomocnika powinien mieć on zapewniony czynny udział w postępowaniu tak samo jak strona, a pominięcie pełnomocnika strony w czynnościach postępowania jest równoznaczne z pominięciem strony i wywołuje te same skutki prawne. Jeżeli organ administracji pomija pełnomocnika w toku czynności postępowania administracyjnego, to niweczy skutki staranności strony w dążeniu do ochrony swych praw i interesów i otrzymania takiej ochrony prawnej, jaką powinna ona uzyskać w państwie prawa. Doręczenie pisma stronie, która ustanowiła pełnomocnika, obok doręczenia go pełnomocnikowi, ma wymiar czynności procesowej, lecz wyłącznie informacyjnej. Jednoczesne bowiem doręczenie pisma stronie i pełnomocnikowi wywołuje jedynie ten skutek, że strona jest poinformowana o treści pisma, natomiast skutki prawne związane z jego doręceniem rozpoczynają się z datą skutecznego doręczenia pisma pełnomocnikowi (tak m.in. postanowienie Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 11 marca 1997r., I SA/Po 1333/96, niepublikowane; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 stycznia 1999r., III RN 95/98, OSNP 1999, Nr 21, poz. 672; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 15 maja 2001r., I SA 2605/99, niepublikowany). Pominięcie przez organ administracji pełnomocnika strony jest równoznaczne z pominięciem strony w postępowaniu administracyjnym i uzasadnia wznowienie postępowania na zasadzie art. 145 § 1 pkt. 4 k.p.a. (tak m.in. wyrok WSA w Szczecinie z dnia 12 sierpnia 2009 r., sygn. akt II SA/Sz 915/08, LEX nr 553219). Brak zawiadomienia pełnomocnika w miejsce strony ma zatem poważne konsekwencje procesowe, wobec tego zaniechając takiego zawiadomienia, organ I instancji w sposób istotny naruszył przepisy postępowania, w tym w szczególności art. 10 § 1 k.p.a. w zw. z art. 32 k.p.a. (wyrok WSA w Poznaniu z dnia 28 listopada 2018r., sygn. akt IV SA/Po 601/18, opublikowany w Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych). Ponownie prowadząc sprawę organ I instancji winien mieć na względzie powyższe wskazania Kolegium i doręczać korespondencję w sprawie ustanowionemu w sprawie pełnomocnikowi.

W świetle powyższego zarzutu, nie sposób uznać, aby organ I instancji uczynił zadość wyrażonej w przepisie art. 10 § 1 k.p.a. zasadzie czynnego udziału strony w postępowaniu. Zgodnie z brzmieniem tego przepisu, organy administracji publicznej obowiązane są zapewnić stronom czynny udział w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwić im wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Od dnia powiadomienia organu o ustanowieniu pełnomocnika powinien mieć on zapewniony czynny udział w postępowaniu, tak samo jak strona, a pominięcie pełnomocnika w czynnościach postępowania jest równoznaczne z pominięciem strony w postępowaniu administracyjnym, wywołuje te same skutki prawne. (tak m.in. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 10 maja 2018 r., sygn. akt II SA/Łd 586/17, Lex nr 2503271). Niedopuszczenie strony do uczestnictwa w postępowaniu oznacza pozbawienie strony prawa do czynnego udziału w obronie własnego interesu prawnego w toku instancji. (tak m.in. WSA we Wrocławiu w wyroku z dnia 29 marca 2007 r., sygn. akt III SA/Wr 696/06, Lex nr 914216). Naruszenie przez organ prowadzący sprawę ww. zasady skutkuje koniecznością uchylecia zaskarżonej decyzji i przekazaniem sprawy do ponownego rozpatrzenia. Zgodnie bowiem z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 20 grudnia 2017 r. (sygn. akt II SA/Po 787/17, Lex nr 2426771), cyt.: „Brak czynnego udziału strony w postępowaniu przed organem pierwszej instancji z reguły powoduje, że postępowanie wyjaśniające obarczone jest taką wadą, że zachodzi konieczność powtórzenia czynności procesowych składających się na postępowanie wyjaśniające. Brak

zapewnienia stronie uprawnień procesowych gwarantowanych przepisami art. 10 § 1 k.p.a. oraz art. 81 k.p.a. oznacza takie naruszenie przepisów procesowych, które dezawuuje przeprowadzone przed organem pierwszej instancji postępowanie wyjaśniające.” Podobnie wypowiedział się Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach w wyroku z dnia 10 października 2007 r. (sygn. akt II SA/Gl 143/07, Lex nr 341073), cyt.: „Dostrzeżone przez organ odwoławczy błędy w zakresie właściwego ustalenia stron postępowania toczącego się przed organem I instancji i związane z tym naruszenie zasady czynnego udziału stron w postępowaniu skutkuje koniecznością wydania decyzji kasacyjnej opartej na przepisie art. 138 § 2 k.p.a.”.

W tym miejscu, Kolegium wskazuje, że wniesienie odwołania przenosi na organ drugiej instancji kompetencję do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy indywidualnej. Zasadą jest, iż organ odwoławczy wydaje rozstrzygnięcie co do istoty sprawy, co następuje stosownie do treści art. 138 § 1 pkt. 1 k.p.a. poprzez wydanie rozstrzygnięcia merytorycznego, polegającego na utrzymaniu w mocy zaskarżonej decyzji, uchyleniu zaskarżonej decyzji w całości lub części i w tym zakresie wydaniu orzeczenia co do istoty sprawy bądź uchyleniu tej decyzji i umorzeniu postępowania pierwszej instancji (art. 138 § 1 pkt. 2 k.p.a.), bądź też umorzeniu postępowania odwoławczego (art. 138 § 1 pkt. 3 k.p.a.) Odstępstwo od tej zasady stanowi art. 138 § 2 k.p.a., zgodnie z którym, cyt.: „Organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy”. W rozpatrywanym przypadku z uwagi na stwierdzone przez organ odwoławczy uchybienia o charakterze zasadniczym, postępowanie winno zostać przeprowadzone w I instancji ponownie w całości. Koniecznym zatem jest uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji. Jednocześnie w rozpoznawanej sprawie, organ odwoławczy nie mógł uzupełnić materiału dowodowego w myśl przepisu art. 136 § 1 k.p.a., który stanowi, że organ odwoławczy może przeprowadzić na żądanie strony lub z urzędu dodatkowe postępowanie w celu uzupełnienia dowodów i materiałów w sprawie albo zlecić przeprowadzenie tego postępowania organowi, który wydał decyzję. Uzupełnienie materiału dowodowego oznaczałoby w istocie przeprowadzenie od nowa postępowania wyjaśniającego. Rozwiązanie tego rodzaju naruszałoby prawo strony do dwukrotnego rozpatrzenia i rozstrzygnięcia sprawy, ponieważ odbierałoby stronie możliwość weryfikacji rozstrzygnięcia organu niższego stopnia przez organ wyższego stopnia. Zgodnie z treścią przepisu art. 15 k.p.a., cyt.: „Postępowanie administracyjne jest dwuinstancyjne”, a zatem organ odwoławczy i postępowanie, które przed nim się toczy nie może zastępować postępowania przed organem pierwszej instancji, aczkolwiek organ odwoławczy jeszcze raz rozpatruje sprawę w jej całokształcie. Postępowanie odwoławcze jest postępowaniem weryfikującym rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji i ewentualnie w niezbędnym zakresie uzupełniającym materiał dowodowy zgromadzony przed organem niższej instancji. Nie może ono zatem wchodzić w rolę postępowania administracyjnego, ponieważ naruszałoby prawo strony do rzetelnej kontroli rozstrzygnięć organów niższego rzędu. Potwierdzeniem powyższego jest stanowisko sądów administracyjnych, m.in. w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 18 stycznia 2012 r. (sygn. akt II SA/Gl 610/11), sąd ten stwierdził, cyt.: „Organ odwoławczy może przeprowadzić jedynie uzupełniające postępowanie dowodowe. Przeprowadzenie przez organ odwoławczy całego postępowania wyjaśniającego lub też postępowania wyjaśniającego w znacznej jego części pozbawiłoby strony służącego im prawa odwołania”.

Odnosząc się z kolei do treści odwołań, Kolegium w znacznej części podzieliło zarzuty w nich zawarte. Co do pozostałych argumentów odwołań, Kolegium wskazuje, że nie jest możliwym odniesienie się do ich treści na etapie postępowania odwoławczego, gdyż zarzuty te dotyczą kwestii co do których powinien wypowiedzieć się w pierwszej kolejności organ I instancji w toku ponownego rozpatrywania sprawy. Z tych względów Kolegium nie było także uprawnione do przeprowadzenia uzupełniającego postępowania dowodowego w myśl art. 136 § 1 k.p.a.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach dokonując wyboru pełnomocnika strony w niniejszym postępowaniu wskazuje, mając na względzie treść wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 19 maja 2021 r. (sygn. akt II SA/Gd 55/21, opublikowany w Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych), zgodnie z którym, cyt: " (...) w wypadku, gdy to organ dokonuje wyboru pełnomocnika, któremu doręcza pisma w sprawie, zgodnie z art. 40 § 2 k.p.a., winien tego wyboru dokonywać z uwzględnieniem racjonalnych przesłanek opartych o przebieg postępowania i czynności pełnomocników, w szczególności z uwzględnieniem tego, który pełnomocnik podejmował czynności w sprawie. (...) " - doręcza niniejszą decyzję pełnomocnikowi tj. radcy prawnemu Błażejowi Nowakowi z Kancelarii Radcy Prawnego Ante Legem Błażej Nowak w Katowicach.

Realizując zasadę dostępu do informacji publicznej o środowisku, na podstawie art. 21 ust. 2 pkt. 9 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku w związku z art. 3 ust. 1 pkt. 11 lit. a, b i c ustawy oraz art. 85 ust. 3 ustawy, o decyzji niniejszej obwieszczono na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach oraz w siedzibie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach na tablicy ogłoszeń, a także zwrócono się do organu I instancji o podanie jej do publicznej wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w miejscu planowanego przedsięwzięcia.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

Decyzja niniejsza, w myśl art. 16 § 1 k.p.a., jest ostateczna, nie przysługuje na nią skarga do sądu administracyjnego, jednak strona niezadowolona z treści decyzji może wnieść od niej sprzeciw do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji. Wymogi formalne sprzeciwu określają art. 46, 47, art. 64b § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tj.: Dz. U. z 2019 roku, poz. 2325, ze zm.).

Wniesienie sprzeciwu od niniejszej decyzji wymaga uiszczenia wpisu stałego w wysokości 100 zł.

Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie jej prawa pomocy, obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego. Zasady przyznawania prawa pomocy oraz skutki przyznania określają art. 243 – 262 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. (tj.: Dz. U. z 2019 roku, poz. 2325, ze zm.).

Członek Samorządowego Kolegium
Odwoławczego w Katowicach

Członek Samorządowego Kolegium
Odwoławczego w Katowicach

Członek Samorządowego Kolegium
Odwoławczego w Katowicach

Kamila Koziara

Robert Nowicki

Beata Leszczyńska

Otrzymują:

1. Radca prawny Błażej Nowak- jako pełnomocnik inwestora
Kancelaria Radcy Prawnego Ante Legem Błażej Nowak
ul. Ligonia 30/3, 40-036 Katowice,
2. Krzysztof Szczepaniak, przedsiębiorca prowadzący działalność
gospodarczą pod nazwą: Firma Gesto Krzysztof Szczepaniak
– adres w aktach sprawy,
3. Eminent Sp. z o.o., ul. Plażowa 62, 41-208 Sosnowiec,
4. Gesto Eco Sp. z o.o., ul. Żwirowa 2, 40-307 Katowice,
5. Skarb Państwa - reprezentowany przez Prezydenta Miasta Katowice
ul. Młyńska 4, 40-098 Katowice,
6. Tauron Ciepło Sp. z o.o., 40-126 Katowice, ul. Grażyńskiego 49,
7. Skarb Państwa reprezentowany przez Prezydenta Miasta
Siemianowice Śląskie,
41-100 Siemianowice Śląskie, ul. Jana Pawła II 10,
8. Gmina Miasto Siemianowice Śląskie reprezentowana przez Prezydenta Miasta Siemianowice Śląskie
41-100 Siemianowice Śląskie, ul. Jana Pawła II 10,
9. Aleksandra Kuźnik, adres w aktach sprawy,
10. Antoni Kuleczka, adres w aktach sprawy,
11. Wojciech Kuźnik, adres w aktach sprawy,
12. PRAGBUD Sp. z o.o., ul. Adama Mickiewicza 29, 40-085 Katowice,
13. Prezydent Miasta Chorzów, Rynek 1, 41-500 Chorzów – ze zwrotem akt sprawy,
14. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach
Pl. Grunwaldzki 8-10 (III piętro), 40- 127 Katowice,
15. Aa

Do wiadomości:

1. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie
Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej
ul. Sienkiewicza 2, 44- 100 Gliwice,
2. Marszałek Województwa Śląskiego
ul. Ligonia 46, 40- 037 Katowice,
3. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Katowicach
Pl. Grunwaldzki 8-10, 40- 127 Katowice ,